

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 109

Presidència **del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez**

Sessió celebrada dia 19 de novembre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Jurament o promesa de la nova diputada. 4690

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 4318/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del Sr. Pedro Solbes en relació amb la insularitat. 4690

2) RGE núm. 4319/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rectificació de les declaracions efectuades pel Sr. Pedro Solbes. 4692

3) RGE núm. 4316/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del Museu Puget a l'illa d'Eivissa. 4692

4) RGE núm. 4313/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recurs contenciosoadministratiu contra l'Ordre de 2 de setembre del 1999. 4693

5) RGE núm. 4317/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a amarraments nous contemplats al pla d'usos del Port de Ciutadella. 4694

6) RGE núm. 4322/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a boicot a la Llei de biodiversitat. 4695

7) RGE núm. 4320/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada de l'atur a les Illes Balears. 4696

8) RGE núm. 4321/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició d'una piscina hidroteràpica. **(Retirada)** 4697

9) RGE núm. 4312/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a premi al millor projecte mediambiental. 4697

10) RGE núm. 4314/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucions per a després de les eleccions. 4698

11) RGE núm. 4315/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del 50% de descompte als residents en vols aeris. 4698

12) RGE núm. 4303/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla d'excel·lència de Cala Bou (Eivissa). 4699

III. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2090/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concessions de nous pous. 4700

IV. MOCIÓ RGE núm. 3944/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de Balears com a regió europea de l'any 2003, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3720/02. 4709

V. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3542/02, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a gasoducte en la planificació energètica de les Illes. 4715

EL SR. PRESIDENT:

(Aplaudiments)

Bon dia senyores i senyors diputats, representants dels mitjans de comunicació que tenen avui diverses notícies, no només la presa de possessió de la nova diputada.

Podem, per tant, donar la benvinguda a la nova diputada, la Sra. Sebastiana Fullana i Fiol.

Començam el plenari del dia d'avui amb el torn habitual de preguntes.

I. Jurament o promesa de la nova diputada.

D'acord en allò establert en l'article 7 del Reglament de la cambra, procedeix ara que la nova diputada presti promesa o jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. Deman a la Sra. Sebastiana Fullana i Fiol que s'atraqui.

II.1) Pregunta RGE núm. 4318/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del Sr. Pedro Solbes en relació amb la insularitat.

La primera d'elles la RGE núm. 4318, relativa a declaracions del Sr. Pedro Solbes en relació a la insularitat que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada vàrem conèixer la postura del Govern sobre les declaracions del vicepresident del Govern de l'Estat, arrel del REB, però aquestes declaracions no varen venir soles, hi va haver també unes altres declaracions del Sr. Pedro Solbes, comissari europeu d'Afers Econòmics i Financers. I aquesta setmana tenim interès en conèixer la postura del Govern sobre aquesta qüestió.

LA SRA. FULLANA I FIOL:

Sí promet.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Per això es demana si comparteix el Govern de les Illes Balears les declaracions del Sr. Pedro Solbes quan va afirmar que la insularitat no ha de ser compensada.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Aprofit també per felicitar i donar la benvinguda a la nova diputada. Sr. Diputat, el Sr. Solbes no va afirmar, com indica la seva pregunta, que la insularitat no ha de ser compensada. Jo li ho llegiré textualment per evitar distorsions de la realitat a la pregunta. *“Baleares, ¿puede pensar en alguna compensación por el sobre coste de la insularidad?”* La resposta va ser: *“nunca he creído en el carácter insular como tratamiento especial, puede haber algún caso concreto de apoyo específico”*. Per tant, no va dir la insularitat no ha de ser compensada.

També a l'entrevista que vostè es refereix li varen formular al comissari europeu la pregunta següent: *“el ministro Rato descartó el pasado viernes el desarrollo del Régimen Especial. A usted que también ocupó el Ministerio de Economía, ¿qué opinión le merecen estas palabras?”* La resposta va ser: *“ninguna, la Comisión Europea no tiene opinión sobre este asunto”*. Lògicament perquè el desenvolupament del REB no depèn del comissari europeu, ni de la Comissió, sinó que depèn del Govern del Sr. Aznar i del que va signar la Llei al BOE el Sr. Rato.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. La seva postura es defineix en una sola paraula, Sr. Conseller, hipocresia i a més claríssima. Miri, aquest senyor i vostè ho ha llegit, *“no he creído nunca que el carácter insular deba ser tratado como tratamiento especial”*. Sr. Conseller, efectivament el REB ha de ser desenvolupat per l'Estat espanyol, el Tractat d'Amsterdam també, per l'Estat espanyol i per la Unió Europea. El Sr. Solbes és del Partit Socialista, el seu partit, com també ho és el Sr. González quan va dir arrel del REB a una visita que va fer a Balears ens va contar que aquí enlloc de rebre compensacions allò que hauríem de fer és pagar per viure a la nostra comunitat.

Allò que no pot ser és criticar el portaveu d'aquest partit perquè demana un aclariment i explica que la postura del Sr. Rato va ser mal interpretada i ara vostè aquí ve a cobrir l'esquena del Sr. Solbes. La postura del Sr. Solbes dins la Unió Europea, respecte la insularitat, és greu i és un avanç de què si

vostès arriben a governar, cosa que dubt, tendrem aquest tractament. No consideren que la insularitat ha de ser tractada com una qüestió especial. Idò com s'ha de tractar Sr. Conseller? Aquesta és la postura del seu partit. I li diré, a vostès també els passa que aquí vénen a presumir d'allò que fan i resulta que han de demanar permís continuament a Madrid i Madrid els desautoritza, no el Govern de l'Estat i que sempre són les víctimes i aquí vénen a plorar que Madrid ens mata i no ens vol, no, no, no els seus mateixos. Un ex-ministre seu, responsable dels sectors econòmics en els governs dels Partit Socialista, el President del Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cardona. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sobre aquest tema vostès haurien de callar, callar, callar, perquè si vostè ho qualifica de cinisme, la posició del Govern del Partit Popular del Règim Econòmic i Fiscal és el major engany col·lectiu que hi ha hagut en aquesta comunitat autònoma en la seva història, Sr. President.

L'establiment de mesures concretes per impulsar i per compensar els desavantatges de la insularitat els impulsen els estats nacionals, dins el marc de la Comissió Europea, Sr. Diputat i no s'ha vist cap actuació del Govern central del Sr. Aznar, com sí es varen veure per defensar el Règim Econòmic i Fiscal de Canàries, però curiosament es necessitaven els vots de Coalició Canària i no els vots del seu partit per governar. A més li diré una altra cosa, jo vaig viatjar a Brussel·les el mes de febrer de l'any 2000 i em vaig entrevistar amb el comissari Solbes per tractar el tema de la insularitat i vaig dir a la meua resposta i a l'opinió pública li vaig transmetre l'opinió, li vaig dir l'estat de la qüestió. *“Hasta la fecha la Comisión ha sido muy beligerante contra la idea de la insularidad como un hándicap a la competitividad”*. A més vaig dir que el Sr. Solbes no s'havia mostrat entusiasmada, però sí receptiu que les regions insulars havien de lluitar per invertir la càrrega de la prova.

Vostès saben que no és aquest el fons de la qüestió, el fons és que no saben com sortir-ne de les declaracions del Sr. Rato, quan va dir que del REB res de res. El fons de la qüestió és que el PP no creu amb una llei que varen votar tots en benefici dels ciutadans. El fons de la qüestió és que no pot sortir després de 4 anys un representat del Partit Popular dient que aquesta llei és una simple declaració d'intencions. I sobretot el fons de la qüestió és que no es pot condicionar l'aplicació d'una llei a un menyspreable sectarisme polític.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

II.2) Pregunta RGE núm. 4319/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rectificació de les declaracions efectuades pel Sr. Pedro Solbes.

Pasamos a la segunda pregunta, la RGE núm. 4319, que formula el Diputado Sr. Joan Huguet i Rotger que tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. El Govern no pot demanar al comissari que rectifiqui unes declaracions que no ha fet.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Joan Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria Sr. President, Sr. Conseller, llevar un poc de passió a aquest tema que ens du aquí, jo crec que és un mal símptoma que els polítics ens tirem els trastos pel cap, en termes generals en relació a declaracions que es poden fer en els mitjans de comunicació, tan d'una banda com de l'altra. El que s'ha dit ja està dit i el que està entre cometes hi està. Jo no sé si es va equivocar o no, però els demanaria al Govern que el mateix benefici de la dubte que es va exigir al Grup Parlamentari Popular i al Partit Popular, que va reaccionar ràpidament per si aquelles declaracions independentment si estaven fetes o no, si estaven mal interpretades o no, que fossin matisades.

Jo l'única cosa que li deman aquí, sense cap tipus d'apassionament, és que el Govern de la comunitat autònoma es dirigeixi al comissari europeu, si més no, per demanar i sol·licitar si arriben propostes del Govern balear o propostes del Govern central en relació a la compensació pel fet insular i d'acord amb el REB que tenim aprovat, si hi haurà suport o no. Bastaria açò per saber si ell donarà suport aquestes mesures o no donarà suport a aquestes mesures.

I una altra cosa, Sr. Mesquida i li ho dic amb tota la sinceritat del món. Jo crec que després d'aquesta pregunta hauríem de fer, hauríem de ser capaços tots de fer un abans i un després. Tenir alçada de mires i que aquest tema no sigui una arma d'uns contra els altres, els altres contra un, com ha passat

a l'Estatut d'Autonomia, si aproven o no aproven, perquè dins aquest vaixell hi estam tots embarcats i és entre tots que ho hem de treure per endavant. Jo li demanaria Sr. Conseller, que fes tot el possible perquè aquestes declaracions que diu que estan entre cometes, fossin si més no matisades i forma és, independentment si és entusiasta o no el Sr. Solbes sobre la insularitat, que en aplicació a una llei estatal, si el Govern central li presenta alguna proposta, o el Govern de la comunitat autònoma la tendrà en compte o no.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li he d'agrair el to de la seva rèplica, no tant la de l'anterior diputat. Per tant, li puc dir que amb aquesta voluntat de no crispar, amb aquesta voluntat de avançar per aconseguir millores per als ciutadans que són de justícia, amb aquesta voluntat d'una Llei de Règim Especial, que va ser aprovada pel Partit Popular, pel Partit Socialista, pel Partit Nacionalista Basc, per Convergència i Unió i que ningú digui que no, perquè tornarem treure els papers. Amb aquesta voluntat d'aplicar la Llei de Règim Especial, no l'engany de la Llei de Règim Econòmic i Fiscal, que vostès varen crear i vostès varen desmuntar, amb aquest esperit li dic que tot allò que ha plantejat vostè, perfecte, que es faci, per tant, que es comencin a veure aquests desavantatges i que es comencin a compensar. Si la llei pot ser un instrument per compensar els desavantatges de la insularitat, idò anem a passar de les paraules als fets.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

II.3) Pregunta RGE núm. 4316/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del Museu Puget a l'illa d'Eivissa.

Pasamos a la siguiente pregunta la 4316, que formula el Honorable Diputado Sr. Joan Marí Tur que tiene la palabra.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a la Comissió de Cultura de dijous passat vostè, contestant una pregunta nostra, va demostrar coneixements amples sobre la situació en què es troba el Museu Puget. Però no podem oblidar que una part molt important d'aquest museu també és aquest document que jo em complau en mostrar-li, que va signar el donant l'any 1981. En aquest document reclama la creació d'un patronat, a part després ens podrà explicar quan pensa inaugurar-se aquest museu. Pensa també el Govern, ja que és part implicada, ho serà

part implicada, incorporar la voluntat del donat, com és la posada en pràctica d'aquest patronat. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller de Cultura i Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Marí, com vostè diu quan es va produir, crec que era l'any 1980, la manifestació de voluntat de la família Puget de fer una donació d'unes 100 obres a l'Estat, l'Estat va assumir una sèrie de compromisos. Un compromís va ser fer un edifici per encabir aquestes obres, dotar a l'edifici, o sigui el Museu Puget del personal adient i una de les coses que va assumir va ser que la forma de gestió del Museu Puget es faria a través d'un patronat.

Per tant, jo entenc que en el moment que es produeixi la transferència del Museu Puget de l'Estat a la comunitat autònoma, la comunitat autònoma ha d'assumir l'existència d'aquest patronat i també em sembla que si es produeix en una segona fase la transferència del museu de la comunitat autònoma al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que crec que seria el més raonable si es transfereix lògicament el Museu Arqueològic i el Museu de la necròpolis del Puig dels Molins, també s'hauria de mantenir lògicament la figura de l'existència d'aquest patronat com a forma de gestió del Museu Puget, com a museu autònom o com a secció del Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera, que és una de les opcions que es manegen.

En qualsevol cas recordar-li, ja sé que vostè ho sap, perquè coneix aquest tema més que jo des del principi, aquest tema encara està en mans de l'Estat, que és el que ha de donar compliment als compromisos que va assumir en el moment que va acceptar la donació de la família Puget. Nosaltres el mes de març vàrem tenir un contacte amb la Direcció general de Belles Arts, estava pendent d'una visita a Eivissa, que encara no s'ha produït de part del director. I simplement demanam que en moment que es pugui plantejar la transferència a la comunitat autònoma, la transferència es realitzi en condicions de dotació de personal i de despeses de manteniment acceptables com perquè la transferència pugui ser acollida positivament per la comunitat autònoma de les Illes Balears. En principi, repetesc, encara està en fase..., el museu encara està en mans de l'Estat, que ha de concloure el procés de creació d'un museu que encara formalment no s'ha creat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, agrair-li aquestes explicacions i perquè quedi constància d'aquest acte d'avui, demanar-li si pot dir, aproximadament, més o manco quan pensa que s'obrirà aquest Museu Puget, ja m'ho va dir l'altre dia en comissió, però perquè quedi constància davant el Ple. I també demanar-li si vostè a l'hora de fer aquestes transferències encara té responsabilitats d'Educació i Cultura, que recordi la voluntat del donant i també ho recordi, si és possible, als possibles hereus de la gestió que és el Consell d'Eivissa.

En qualsevol cas no dubtam que vostè exercirà la seva autoritat moral perquè es compleixi les últimes voluntats d'aquest gran eivissenc que va fer aquest obsequi multimilionari per a la cultura d'Eivissa, en concret, i dins les nostres Illes en general.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller té 15 segons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres hem insistit davant el ministeri perquè es realitzi la visita i es dugui a terme i a més hem presentat una proposta de pressupost de dotació del museu que són exactament 50 milions de pessetes, plantilla de personal i despeses de manteniment. En base a aquesta proposta creim que es pot acceptar la transferència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

II.4) Pregunta RGE núm. 4313/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recurs contenciosoadministratiu contra l'Ordre de 2 de setembre del 1999.

Passam a la quarta pregunta la RGE núm. 4313, relativa a recurs contenciós administratiu contra l'ordre de 2 de setembre de 1999, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Permeti'm que llegeixi un text del *Diari de Sessions*. Diu: "éste no es un asunto que esté al albur de nadie, es un asunto que está plenamente reglado, muy reglado. Yo creo que aquí hay una cuestión, como digo que va a estar en los tribunales que no quisiéramos que supusiese enfrentamiento de comunidades ni de personas, que no quisiéramos que al conseller le diesen un capón jurídico". Acaba aquí la cita. Això era la defensa que feia un diputat del

Partit Popular dia 16 de novembre del 99 d'una moció subsegüent a una interpellació en relació al concert educatiu del centre Sant Antoni Abat de Son Ferriol.

Evidentment hi ha hagut un recurs contenciós administratiu contra l'ordre de la conselleria que regulava els concerts i hem tengut notícies que aquest recurs contenciós ha estat resolt. Per tant, voldríem saber si el Sr. Conseller de Cultura té coneixement del resultat, de la sentència produïda pel Tribunal Superior de Justícia, la seva opinió en relació a aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Crespí, sí efectivament en data de dia 23 d'octubre passat la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va dictar sentència respecte al recurs que es va presentar el setembre del 99, contra una ordre de la Conselleria d'Educació, la qual resolíem no acceptar la petició del Col·legi Sant Antoni Abat de Son Ferriol de transformar un cicle formatiu de grau mitjà en batxillerat. La decisió de la conselleria es va prendre d'acord amb la normativa bàsica estatal que no permet transformacions d'aquest tipus, tres anys després el Tribunal Superior de Justícia de les Balears ha resolt a favor del criteri de la conselleria.

Per tant, queda en evidència que l'actuació de la conselleria en tot moment va ser ajustada a la llei. Jo voldria recordar exactament allò que va passar. Hi havia una proposta de transformació de cicles de formació professional en batxillerat, que tenia un informe en contra del Servei d'Inspecció de la conselleria i l'interregne que hi va haver entre les eleccions i l'entrada del nou equip d'educació, l'anterior conseller Sr. Manuel Ferrer, va signar una ordre que no va ser publicada mai en el BOIB. Nosaltres allò que vàrem fer va ser una ordre, anul·lant l'ordre que no havia estat mai publicada en el BOIB. El Sr. Jaén, és una llàstima que no hi sigui, perquè s'hagués assabentat exactament de la pel·lícula, va dir que això era un acte d'arbitrarietat que els tribunals anul·larien. Idò bé, els tribunals diuen que si una ordre no ha estat publicada en el BOIB no té cap tipus de validesa i a més creuen que la decisió de la conselleria va ser totalment encertada. La primera interpellació i la seva corresponent moció en matèria educativa que el Sr. Jaén va protagonitzar avui ha tengut un desenllaç que desautoritza absolutament els seus plantejaments i les seves insinuacions que es varen produir fa exactament tres anys.

Creim que en aquesta sentència el que es demostra, ho reitero acab, que la conselleria va actuar com la llei determinava que s'actués i això no tenia cap altre tipus de transcendència en relació a les relacions que pretenia tenir la conselleria en

l'ensenyament concertat, cosa que sí va insinuar el Sr. Jaén que existia. Per tant, com poden imaginar, estam satisfets, sobretot per l'èxit que representa pels serveis jurídics de la conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Només per felicitar la conselleria, realment no l'hauria de felicitar perquè res va fer més que complir la legislació vigent, com així vàrem manifestar durant els dos dies que el Grup Parlamentari Popular a través del seu portaveu d'aquestes matèries, el Sr. Jaén, ens va intentar vendre la possibilitat, la virtualitat, la necessitat de produir un concert educatiu que vulnerava la legislació vigent, que per altra banda segurament el conseller anterior ja li havia vist alguna cosa estranya quan va guardar l'ordre i no la va publicar en el butlletí oficial.

Bé a mi també em sap greu que el Sr. Jaén no sigui present en aquesta sala, ja que ens va tenir ocupats aquí al Parlament durant dos dies, amb una interpellació i una moció subsegüent, amb un tema molt puntual defensant els interessos d'aquest centre. Per tant, jo crec que ara els que en aquell moment ens posicionàrem amb la moció en contra del Grup Popular, adduint raons estrictament jurídiques, el Tribunal també ens ha donat la raó. Per tant, la felicitació és conjunta de tots els grups que no donaren suport a la moció contra llei que presentava el Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí per la seva intervenció. El conseller no té torn.

II.5) Pregunta RGE núm. 4317/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a amarraments nous contemplats al pla d'usos del Port de Ciutadella.

Passam a la cinquena pregunta, la 4317, relativa a amarraments nous contemplats al pla d'usos del Port de Ciutadella que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Dia 9 de febrer d'enguany aquest diputat que els parla, contestant una pregunta sobre el pla d'usos del Port de Ciutadella la consellera de Medi Ambient em comunicava que de les quatre opcions que hi havia, una de mínims fins una de màxims a la dàrsena de Cala en Busquets del Port de Ciutadella, encara no havien triat l'opció més adient.

Després de 9 mesos li deman finalment, Sra. Consellera de Medi Ambient, quants amarraments nous contempla el pla d'usos del Port de Ciutadella?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé com vostè sap, l'anomenat pla d'usos del Port de Ciutadella en realitat és el que la Llei 27/1992 de ports, anomena a l'article 15.2 pla d'utilització dels espais portuaris. A l'esmentat article es diu que el pla ha d'incloure els usos prevists a les diferents zones el port, justificant la seva necessitat i conveniència. Idò això és el que estam fent ara en el Port de Ciutadella, després de l'exposició pública del pla i rebut tots els informes dels organismes pertinents, mantenim tots els amarraments que ja hi ha en el port i cream una nova dàrsena esportiva a Cala en Busquets de tres hectàrees, recuperant l'antiga fisonomia de la cala. Allò que no s'especifica, per no ser propi dels plans d'utilització, és el número d'amarraments que es projectaran dins aquestes tres hectàrees. Això és farà en el projecte d'execució del pla.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera de Medi Ambient. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Vostè no m'ha contestat, és lògic, a mi em sembla absolutament coherent la seva postura, no la crític, és més pensa que si vostè ara aquí es decantés per una opció de màxims quedaria en entredit tota la seva política de sostenibilitat ambiental i provocaria un gran impacte ecològic en el Port de Ciutadella, fent malbé tot un entorn d'unes característiques típiques d'un dels racons més emblemàtics de la Mediterrània. S'imagina vostè, Sra. Consellera de Medi Ambient si aprova una opció de més amarraments allò què pensaran Els Verds i el PSM de Menorca? Allò què pensaran els seus possibles votants dels Verds? Vostè tengui en compte que si l'opció és de més, els grans vaixells que vendran, el consum d'aigua, residus i més turistes serà realment un desastre.

Jo a vostè li donaria un consell, no faci res perquè ja ho farem nosaltres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, precisament el que demostra vostè amb aquestes paraules és que l'importa molt poc el desenvolupament sostenible que ha defensat el seu partit i que a més està defensat el Partit Popular a nivell de l'Estat espanyol, això crec que diu molt poc del Partit Popular.

Dit això, jo li he de contestar allò que vostè m'ha demanat. Ja li he dit, li ho he dit molt clar, però li ho tornaré repetir. Miri, si em demana els nous amarraments li tornaré a repetir una altra vegada, es mantenen els 300 amarraments que existien ja en aquest moment i Cala en Busquets en tres hectàrees, Sr. Camps, es poden fer molts d'amarraments i si no li puc posar exemples. Per exemple en el Club Nàutic de s'Estanyol, en 3,4 hectàrees compta amb 85 amarraments amb un 68% d'amarraments de menys de 100 metres d'eslora. En el Club Nàutic de Porto Petro, en 2,8 hectàrees compta amb 201 amarraments amb un 48% d'amarraments de menys de 100 metres d'eslora. A Cala en Bosc a Ciutadella, en 2,6 hectàrees compta amb 216 amarraments amb un 65% d'amarraments de menys de 100 metres. Evidentment depèn de la densitat que estableixi el projecte que finalment s'aprovi, si la densitat és com la de Port Portals de 305 metres quadrats per amarrament, només poden sortir 90 amarraments, però si feim els comptes amb la densitat de Ca'n Pastilla, Bonaire, Ca'n Picafort, Porto Colom, s'Estanyol o Porto Petro, etcètera en podran sortir més de 200.

Per tant, Sr. Camps quan parli ha de pensar, perquè evidentment crec que...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. El seu temps està esgotat.

II.6) Pregunta RGE núm. 4322/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a boicot a la Llei de biodiversitat.

Passam a la sisena pregunta la 4322, relativa a boicot a la Llei de biodiversitat que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Medi Ambient, miri, forma part del pacte que dins aquesta legislatura s'havia d'aprovar la Llei de biodiversitat i com que arribava el final de la legislatura i aquesta llei no havia passat pel Consell de Govern, vostès Els Verds, es varen posar nerviosos i varen anunciar que en el debat de la comunitat el Sr. Antich podria tenir problemes si abans no s'havia aprovat aquesta llei. El President d'aquest Govern, d'una manera hàbil, però diria jo fent un poc de joc brut amb vostès, va decidir i va convèncer als socis del pacte que aquesta llei passés per Consell de Govern, que vostès estiguessin contents i tranquils i en el debat de l'estat de la comunitat, que no fessin de "pepito grillo" i que després quan aquesta llei arribi al Parlament els

distints grups podran presentar les esmenes que vulguin i quedarà enrocada, quedarà aturada aquí.

És conscient vostè, Sra. Consellera, que el Sr. Antich l'ha enganada? Els ciutadans de Mallorca ja estam acostumats que el Sr. Antich ens enganyi, diu una cosa i en fa una altra. Però són conscients vostès que els han pres el pèl en l'aprovació per part del Consell de Govern d'aquesta llei? Que aquí al Parlament els distints grups parlamentaris els boicotejaren amb les esmenes que s'han presentat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que els partits del pacte tenen paraula i estan disposats a dur endavant una llei, que a més estava en el pacte del 99. Per tant, Sra. Maria Salom no és un boicot, jo esper que hi hagi i el fet d'haver passat per Consell de Govern jo crec que li dóna prou validesa perquè aquesta llei pugui ser aprovada abans de finalitzar la legislatura actual. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo crec Sra. Consellera que vostè és una cànvida, diu que se'n fia de la paraula del Govern i crec que és l'única de dins aquesta cambra que creu que s'aprovarà aquesta llei. Nosaltres des del Partit Popular ens n'alegram moltíssim que no s'aprovi aquesta Llei de biodiversitat perquè hi estam en contra, trobam que atempta contra la propietat privada, atempta contra la llibertat individual de les persones d'actuació dins ca seva. Però vostè, Sra. Rosselló, ha de ser conscient que el Govern del Sr. Antich li ha pres el pèl.

Miri, un detall molt senzill, ara resulta que el PSM presenta un caramull d'esmenes. I com és que el Sr. Mateu Morro i el Sr. Sampol en el Consell de Govern no varen dir res i li varen aprovar la llei si estaven en contra? Els semblava malament i el més normal és que n'haguessin parlat abans i no després de tenir pau i tranquil·litat en el debat de la comunitat. Sra. Rosselló, els seus socis de pacte, PSM, Unió Mallorquina i el Sr. Antich l'han enganada com a una xinesa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri allò que no hagués pensat mai el Partit Popular és que en aquest moment hi hagués una Llei de biodiversitat entrada en el Parlament i aprovada per Consell de Govern. Jo crec que això no s'ho pensava mai el Partit Popular, que no va ser mai capaç de fer legislació ambiental en aquesta comunitat autònoma. I precisament li dic, no volen legislació ambiental, perquè els importa molt poc el medi ambient, els importa molt poc la protecció de la biodiversitat i l'única cosa que els importa és fer demagògia d'un tema tan important com aquest.

A mi em sap greu perquè avui en dia no tenir aquesta sensibilitat significa que políticament vostès només pensen en determinats interessos. I precisament aquest pacte i Els Verds el que han fet és que aquesta llei avui estigui dins el Parlament. Jo esper que s'aprovi, esper evidentment gestos per part de tots els partits del pacte, esper que aquesta llei pugui ser una realitat, però si no ho és jo tindrè una cosa molt clara Sra. Maria Salom, que hem aconseguit una cosa importantíssima i és que hi ha una Llei de biodiversitat dins el Parlament, aprovada pel Consell de Govern i sobretot una llei que vol i pretén fer sortir aquesta comunitat autònoma de ser la darrera comunitat autònoma de l'Estat espanyol que no té lleis ambientals, Sra. Salom, vergonya els hauria de fer a vostès que han governat 16 anys. Jo com a consellera de Medi Ambient estic molt orgullosa d'haver duit lleis aquí dins en només tres anys, vostès amb molts d'anys havien estat incapaços. No sé si s'aprovarà, jo esper que sí, ara bé m'entristeix molt que el Partit Popular estigui realment per polítiques antigues, desenvolupistes i que diuen molt poc d'un partit que s'omple la boca de desenvolupament sostenible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

II.7) Pregunta RGE núm. 4320/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada de l'atur a les Illes Balears.

Passam a la setena pregunta, 4320, relativa a pujada de l'atur a les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Les Illes Balears va ser la comunitat autònoma on durant el mes d'octubre més va augmentar l'atur de tot Espanya. Estam parlant d'un 26,36% respecte al mes de setembre. Encapçalam, dissortadament, aquest rànquing de tot Espanya, la segona -recordem-ho- és Cantàbria amb un 6% i la mitjana de tot l'estat un 3,23.

Les nostres illes, amb més de 25.000 a l'atur, 5.297 aturats més que el setembre i 4.477 més que el mateix mes d'octubre del

2001. Com que aquesta situació en el Grup Parlamentari Popular ens preocupa extraordinàriament, aquest degotís a més a més en negatiu d'aquesta pujada de l'atur, és el motiu pel què demanam al conseller de Treball i Formació com valora la pujada de l'atur a la nostra comunitat autònoma el passat mes d'octubre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Miquel Rosselló i del Rosal):

Moltes gràcies, Sr. President. Com vostè sap, Sr. Camps, la taxa d'atur de les Illes Balears a 30 d'octubre d'aquest any és d'un 6,20%, lleugerament superior a la mateixa taxa del 30 d'octubre de l'any passat, que era un 5,49; per tant, menys d'un punt més que la taxa d'atur de l'any passat a la mateixa data. Quina és l'explicació? Parlem i vivim una economia, els efectes d'una estacionalitat de l'estructura productiva de les Illes que tots coneixem i que provoca en aquestes dates l'increment de les taxes d'atur; vivim i patim les conseqüències d'una conjuntura econòmica mundial i europea no favorable que explica el creixement de l'atur a nivell d'Europa i a nivell d'Espanya -la taxa d'atur de la Unió Europea se situa en un 8%; la taxa d'atur d'Espanya se situa en un 9%-; i per últim vivim l'inici de l'acabament de la temporada turística unes setmanes abans que l'any anterior. Això explica les dades que vostè ha explicat fa un moment aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Jo aquí m'agradaria recordar al Sr. Conseller de Treball que hi havia un temps en què molts d'establiments hotelers i d'oferta complementària es veien obligats a cercar mà d'obra a la península, mentre ara amb prou feina poden absorbir les demandes de treball que es fan des del SOIB. Hi ha per tant una demanda que no està coberta. Ara el tancament d'hotels abans de temporada és un fet que esdevé normal, dissortadament, i de cada vegada més, vostè ho ha dit, la nostra economia és més estacionalitzada. Se li ha de recordar també que durant els nou primers mesos d'enguany Balears ha perdut un 7% de turisme, 700.000 persones menys han vingut, i el creixement és en el 0,8%, com molt bé deia l'endemà de presentar el pressupost el conseller d'Hisenda i Pressuposts. Jo crec que açò és tot un fracàs de la política econòmica del Govern que ha paradoxalment s'autodenomina de progrés, i jo crec que és de regrés. Què pensa fer el conseller de Treball?, quin nou model de política econòmica pensen aplicar? Vostè ho sap?, jo crec que segur que no. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller de Treball, té la paraula per tancar el debat.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Miquel Rosselló i del Rosal):

Sí, com vostè sap, Sr. Camps, la taxa d'atur d'enguany se situa exactament en el nivell de la taxa d'atur de l'any 98, exactament uns punts més baixa que la de l'any 98, any que l'anterior president d'aquesta comunitat autònoma qualificava com a econòmicament extraordinari. Continua essent la taxa d'atur més baixa, solament superada per La Rioja, que té un 6,5%, de tot Espanya, quan la taxa d'atur a nivell d'Espanya, com he dit abans, és del 9% i la d'Europa del 8%.

Però a la vegada, i de forma contradictòria perquè això es produeix dins la nostra economia, es produeix un creixement de l'ocupació molt important. El mes d'octubre Balears té el major nombre d'ocupats de la darrera dècada, un 1,36% més, i si seguim l'informe que fa el Ministeri de Treball corresponent al segon trimestre del 2002, diu textualment: *"En términos trimestrales resulta especialmente destacable el aumento de 3,5% de la tasa de ocupación de Baleares"*, i continua dient: *"Por lo que respecta a los niveles de tasa de ocupación Baleares ocupa el primer lugar, con un tasa del 56,2% en el segundo trimestre del presente año"*.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. El seu temps està esgotat.

II.8) Pregunta RGE núm. 4321/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició d'una piscina hidroteràpica.

Passam a la vuitena pregunta, 4321, relativa a adquisició d'una piscina hidroteràpica, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Retir aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Pregunta retirada.

II.9) Pregunta RGE núm. 4312/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a premi al millor projecte mediambiental.

Passam per tant a la pregunta número 9, RGE núm. 4312, relativa a premi al millor projecte mediambiental, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Després de tota una allau de crítiques per part del Partit Popular i d'una part del sector hotel·ler, sembla ser que l'ecotaxa comença a tenir el reconeixement que nosaltres creïm que mereix, i fruit d'això és el premi que li ha donat l'Associació d'escriptors i periodistes de turisme del Regne Unit recentment. I la pregunta que li feim, Sr. Conseller, és quina valoració i quina importància es dona des de la conselleria a aquesta premi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Serra. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo crec que el millor és llegir exactament el que deia el jurat i el que és el sentit d'aquest premi.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, per favor, està en ús de la paraula el conseller de Turisme. Sra. Consellera, per favor deixi d'increpar l'oposició. Sra. Consellera, per favor...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme pot continuar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

El premi en qüestió és un premi al projecte turístic més innovador a nivell de tot el món. Les bases del premi diuen que per optar a aquest premi hi ha d'haver evidència de beneficis socials i econòmics del projecte sobre la comunitat local i que tinguin polítiques que minimitzin els impactes contraris el medi ambient. El ponent, el Sr. Anthony Lambert, que és el ponent del premi, diu concretament: "He nominat aquesta gran iniciativa perquè ajuda el principi vital que el turisme pugui ser una força positiva dins el món ajudant a millorar el medi ambient. El Govern de les Illes Balears ens està mostrant una manera d'incrementar la imaginació amb projectes que l'impost ajudarà a pagar".

La presidenta de l'associació que va donar aquest premi diu, també a una nota de premsa que publica: "Els nostres membres estaven ben informats de la controvèrsia sobre la nominació, i accepten que l'impost pugui tenir petits problemes tècnics, però nosaltres pensam que és vàlid i és una forma valent d'ajudar el turisme sostenible, i per tant creim que l'hem d'ajudar". Crec que aquests són els millors comentaris.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Marí Serra, no vol intervenir?

II.10) Pregunta RGE núm. 4314/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucions per a després de les eleccions.

II.11) RGE núm. 4315/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del 50% de descompte als residents en vols aeris.

Idò substanciada així aquesta pregunta passam a les preguntes 10 i 11, ja que el mateix autor de la pregunta ha demanat que aquestes preguntes siguin agrupades. Les preguntes són relatives a les solucions que es plantegen sobre els descomptes aeris, gasoducte i diverses preguntes electorals, i el Sr. Salvador Cànoves té la paraula per explicitar-les.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Tots coneixem les desafortunades declaracions del ministre Rato sobre el règim especial de les Illes Balears, desafortunades també per contradir el PP de les Illes Balears. Ara sembla que tots coincidim en la necessitat d'aplicar aquest règim, però qui té la competència, qui té l'obligació legal, és el Govern de Madrid, i oportunitats des de 1998 moltes, moltes. Tan aviat ens diuen que augmentaran el 50% del descompte dels vols per a residents com a continuació matisen que serà a la propera legislatura -declaracions del Sr. Matas de dia 8 de novembre-, com després desmenteixen que han fet aquestes declaracions. Qui ho pot solucionar, com dic, són ells, i ni tan sols són capaços d'aconseguir-nos aquestes solucions que els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes necessitam ara.

Sense anar més enfora també el Sr. Rato declarava en una entrevista concedida a un diari d'aquestes illes que la solució a les necessitats energètiques de les Illes Balears serà una decisió que es coneixerà abans de desembre. D'enguany? No, de l'any que ve. Tot quedà per a després de les eleccions, però els problemes, Sr. Conseller, els patim ara, com he dit abans. És més, quan diuen la propera legislatura, a quina es refereixen?, perquè, clar, la legislatura que els afecta a ells és la que va de 2004 a 2008. Podem esperar les solucions en el 2004, en el 2006 o en el 2008? Podem esperar fins al 2008 per tenir solucions? Quin problema tenen ara per aplicar aquestes solucions ara mateix?, quin problema tenen? Que governa el pacte de progrés? Si és així, realment els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes som presoners de les gelosies del PP.

Per això li deman si té coneixement el Govern a quina propera legislatura es refereixen quan afirmen que s'aplicarà el 50% del descompte en els vols aeris, i també li deman quina valoració mereix al Govern de les Illes Balears que decisions tan transcendents i estratègiques s'ajomin per a després de les eleccions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament compartesc la preocupació del Sr. Diputat en relació a aquestes formulacions dels ministres però, sobretot, a la urgència de resoldre els problemes del transport aeri de les Illes Balears, tant en relació a les freqüències com en relació a les tarifes. Jo crec que el Govern del Sr. Aznar, el Govern central, hauria de fer un reconeixement del fracàs absolut de la seva política en matèria de liberalització aeronàutica, que no ha significat més que caminar en un procés de creixent monopolització -de fet avui ja tenim un monopoli en els vols interinsulars-, amb una constant pujada de tarifes que ha col·locat les tarifes interinsulars de les Illes Balears entre les més altes d'Europa per quilòmetre volat.

Per tant, com vostè diu, és ara que s'han de resoldre aquests problemes i de manera immediata, i l'instrument existeix: la Llei de règim especial així ho preveu, la Llei d'acompanyament dels pressuposts permet per una simple aixecada de mà augmentar el descompte del 33 al 50%, perquè hi ha esmenes a la Llei d'acompanyament dels pressuposts per fer-ho.

Si efectivament el missatge criptogràfic del Sr. Rato i del Sr. Matas és que després de les eleccions, si es ratifica o si no es ratifica, millor dit, la majoria del pacte de progrés en podem parlar, però que mentre governi el pacte de progrés el dret a la mobilitat dels ciutadans de les Illes Balears estarà condicionat pel sectarisme del Partit Popular, si això és així suposaria, i aquesta és la valoració que en fa el Govern, una gravíssima vulneració dels principis i de les regles del joc democràtic. Si això és així i els ciutadans de les Illes Balears tenen la percepció que és així suposa una gravíssima vulneració de les regles del joc democràtic, perquè la mobilitat dels ciutadans està per damunt dels signes i dels colors polítics.

De totes maneres vostè feia referència a les confusíssimes declaracions del Sr. Matas d'avui, que deia que això és un problema derivat, que primer s'han de garantir les freqüències, que això no vol dir que no es vulgui solucionar el problema, encara que el va dir que no voldria que se solucionàs..., unes declaracions absolutament confuses que acaben amb una falsedat: la Llei de règim especial va tenir el suport del PP i del Partit Socialista no, la qual cosa vol dir que totes les declaracions poden ser falses, totes, però també vol dir que és igual, perquè són tan confuses que no significa res si són veritat o si són...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. El seu temps està esgotat.

(Remor de veus)

Sr. Cànoves, vol intervenir? No.

II.12) Pregunta RGE núm. 4303/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla d'excel·lència de Cala Bou (Eivissa).

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 4303, relativa a pla d'excel·lència de Cala de Bou a Eivissa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. La pregunta està orientada a saber si ja el conseller de Turisme té decidit si informará favorablement el pla d'excel·lència de Cala de Bou a Eivissa, l'illa turísticament més degradada de les Balears i que encara no ha merescut el suport del Govern en cap cas, de cara que Madrid pugui subvencionar aquest pla d'excel·lència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President. Sr. Diputat, aquest matí a la Conselleria de Turisme encara no s'havia registrat cap petició de pla d'excel·lència. De totes maneres aquest pla d'excel·lència ja es va demanar els anys anteriors. En tots els casos -crec que no està ben informat- se li va donar suport i, a més, és tan evident que se li va donar suport que a Cala de Bou ja hi ha inversions previstes per part de la conselleria, donat que l'any passat no es va fer el pla d'excel·lència. Aquestes inversions previstes a més són en projectes que estaven dins el pla d'excel·lència.

De totes maneres a mi m'agradaria dir-li que, gràcies a tots, és a dir, al seu vot, en aquests moments tenim capacitat suficient en el Govern de les Illes Balears de poder afrontar qualsevol pla d'excel·lència, i en el cas que Madrid no consideràs que un dels plans d'excel·lència fos aprovat, nosaltres, com ja hem fet, fariem les inversions a través dels mecanismes que tenim, que són els mecanismes que es deriven de l'ecotaxa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí, jo agraesc l'explicació, però miri la premsa pititüsa d'avui: el conseller pititü de Turisme estava reunit ahir a l'Ajuntament de Sant Josep amb la patronal hotelera i comercial d'aquell lloc, amb l'ajuntament que és del Partit Popular, el conseller que és del Partit Socialista, i tots estaven d'acord en demanar-li a vostè que donassin suport a això, i vostè em diu que no s'ha ni registrat. Aquí hi ha un problema bastant evident de comunicació, però crec que és públic i notori que tota aquella zona hotelera demana una reconversió.

En segon lloc, home, nosaltres creim que si la platja de Palma, un sector de la platja de Palma va tenir el suport del Govern fa dos anys per dur endavant un pla d'excel·lència subvencionat per l'administració central, si l'any passat va ser una zona de Menorca, estaria bé acabar la legislatura fent una mica de cas a les Illes Pititüses, i en aquest cas a Eivissa, i Cala de Bou reuneix tots els ingredients per ser rehabilitada d'una manera integral sense que augmenti la seva petjada ecològica i, a la vegada, millorant el seu producte turístic. És evident que l'ecotaxa és una via alternativa però no té per què ser-ho; és a dir, si Madrid pot pagar això o pot pagar la part més important d'això estaria bé que per una vegada tocàs a Eivissa aquesta remodelació i que el nostre govern es posàs al seu costat. És el que pensam tothom a Eivissa, tots els partits polítics, això ho ha demanat fins i tot el ple del Consell d'Eivissa i Formentera, i ens agradaria sortir d'aquí amb la sensació que vostè dóna suport, aquesta vegada, aquest pla quan es presenti, si és que no s'ha presentat, i no el rumor que serà més fàcil que s'inclini per ampliar el pla d'excel·lència actual de la platja de Palma en favor del municipi de Lluçmajor.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Para finalizar tiene la palabra el conseller de Turismo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Insisteix vostè en un error, en un error que a més crec que no és just per part seva. Per part d'aquest conseller va estar reunit ja fa més d'un any amb l'ajuntament i amb els empresaris d'aquella zona i vàrem dissenyar, a més de forma activa, la conselleria va ajudar a dissenyar el pla d'excel·lència, perquè en el projecte inicial hi ha l'esforç i la feina dels tècnics de la conselleria. Per tant s'ha de dir que des d'un principi aquest pla d'excel·lència per part de la conselleria ha tingut un absolut suport.

Li he de dir que el pla d'excel·lència és un programa que no és del Govern, és de l'Estat, i per tant nosaltres podem fer el plantejament però al final no decidim nosaltres. En aquest sentit voldria que li quedàs ben clar, que té el suport absolut per part de la Conselleria de Turisme aquest pla d'excel·lència, de la

mateixa manera que han tingut suport els altres plans d'excel·lència que s'han anat presentant. Madrid ha estat el que ha escollit.

Però jo li vull donar la garantia, la seguretat, a la gent d'Eivissa, perquè jo també coincidesc amb vostè que és necessari fer una inversió important allà dins, que les inversions es faran amb el pla d'excel·lència o sense el pla d'excel·lència, perquè a més també li diré, i en això està equivocat, que el pla d'excel·lència mai paguen la major part, és a dir, no és Madrid; Madrid paga en tot cas un terç d'un projecte. El 66%...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

III. Interpel·lació RGE núm. 2090/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concessions de nous pous.

Acabado el turno de preguntas pasaríamos al siguiente punto del orden del día, que es la interpelación número 2090, presentada por el Grupo Parlamentario Popular, relativa a la concesión de *nous pous*. Para su defensa tiene la palabra el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, dia 22 de maig va tenir entrada en aquest parlament una petició d'interpel·lació a la consellera de Medi Ambient sobre la concessió de nous pous. No es va tractar en el període de sessions anterior i va ser incorporada, lògicament, el mes de setembre. El grup del Partit Popular, que també va rebre una carta com els altres grups que conformen aquest parlament, una carta signada pel Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines, es va preocupar ja fa temps d'aquesta situació, carta que ha rebut tothom, és a dir, cap interès especial per part d'un grup sinó, en tot cas, a uns els ha mogut i als altres no.

Segurament mai una consellera de Medi Ambient ho havia tingut tan bé per donar una solució definitiva als problemes de l'aigua, pels doblers en connexions que vostè ha tingut, pels doblers i el projecte que vostè està desenvolupant de Sa Costera o per quantitat d'aigua que ha plogut, o per les propostes del mateix sector afectat que al llarg d'aquest any li han posat damunt la taula. Crec que ha tingut una oposició honesta en el Parlament que li ha demanat diàleg i consens en aquest tema de les concessions dels nous pous, i no ha fet en cap moment -ara basta veure els darrers sis mesos- renou ni escàndols, ni donar suport a cap tipus de mobilització perquè poguessin dir que nosaltres tenim uns interessos especials. El mateix li puc dir del sector afectat, tant dels treballadors com de les empreses; crec que han estat persones que han cercat el diàleg i el consens amb vostè.

Però vostè com a consellera no vol donar solucions. Crec que vostè en tema d'aigua pensa una cosa, en canvi qui li dicta el que ha de fer és el Sr. Rodríguez Perea, i mentre vostè no es desfaci d'un bon catedràtic d'universitat com el Sr. Rodríguez

Perea però un mal polític per a una comunitat com aquesta per gestionar, té difícil solució aquest problema.

Miri, facem un poquet de memòria. Dia 21 de novembre del 2001 el Sr. Rodríguez Perea firma una instrucció interna on decideix que no es puguin donar noves concessions de pous, i es basa en els articles 68 i 85 del Pla hidrològic. L'article 68 ens parla d'unitats hidrogeològiques classificades, i podríem entendre aquesta qüestió i fins i tot podríem estar d'acord amb vostè, però l'article 85 res no té a veure amb les no classificades. És a dir, posaran articles perquè potser pensaran que la gent no ho mirarà, però l'article 68 sí té a veure i el 85 no. Amb una veritat a mitges vostès, a través d'un informe que fa el Sr. Barón, decideixen com si fossin Déu que les no classificades també passin a ser classificades, sense tenir en cap moment els estudis d'aquests aquífers si estan sobreexplotats o no.

Bé, una vegada que passa això hi ha peticions d'hora, que li demanen hora a vostè, a la consellera, al director general i al president de la comunitat, que encara no he vist avui per aquí, que m'agradaria que hi fos, i a vostè li demanen i fins al mes de febrer no són capaços de rebre una delegació de l'Ajuntament de Sa Pobla amb representants dels sector i li proposen una sèrie de coses. L'hora que va demanar el col·lectiu d'enginyers al president de la comunitat autònoma, a dia d'avui encara no s'ha concedida.

A vostè li han fet propostes alternatives i els hi han posades damunt la taula, propostes respecte a les 31 unitats hidrogeològiques de Balears, que vostè sols en té sis a Mallorca i una a Menorca sense moratòria, i se li ha proposat per autoritzar-ne dues més a Eivissa, la de Sant Miquel i Sant Carles, dues més a Menorca, Es Migjorn i l'Albaida, i quatre més a Mallorca, serres centrals Artà-Felanitx, Alaró i el 50% de l'aquífer Inca-Sa Pobla a la zona d'Inca, no a la de Sa Pobla, i també se li va proposar que els cabals que es podien autoritzar fossin cabals que anassin entre 250 metres cúbics i 500 metres cúbics anys, i mig litre per segon. Crec que se li han fet propostes que no li han dit en cap moment que doni permís als aquífers classificats, sinó als no classificats, i vostè, Sra. Consellera, no respon, no diu res. El president no rep els afectats, no tan sols no rep els afectats sinó que resulta que diu el president: "Crec sincerament que hi ha moltes possibilitats de reconversió dins el mateix sector de l'aigua, doncs són cada volta més nombrosos els projectes de reutilització -es va demostrar l'altre dia aquí que no n'hi ha cap en marxa- especialment en el camp dels aprofitaments agrícoles -no hi ha cap pagès que vulgui aigua depurada. Estic informat que ja heu mantingut contactes amb la Conselleria de Treball per tal d'explotar les possibilitats d'aquesta via de reconversió". Ho diu el president. Li han fet fer un paperot perquè aquesta carta és d'acudit.

Amb això que no es rep. Els representants del sector afectat van visitar el seu company de partit o de coalició, el Sr. Grosske, quan era conseller, i li varen explicar el problema. Han passat cinc mesos; no hi ha cap resposta. Sap vostè Sra. Consellera que el 50% de treballadors d'aquestes empreses ja estan a l'atur i no tenen feina? Sap vostè que hi ha empreses

d'aquestes que han hagut de tancar? Sap que hi ha molts de treballadors que perquè tenien una edat ja, de 45 a 50 anys, no troben feina a un altre lloc?

Però si no fossin suficients les propostes que li han fet, a vostè, des d'ajuntaments, des de partits polítics, dia 29 de juliol d'enguany se'ls va enviar una altra carta per part del Col·legi Oficial d'Enginyers, per part del Sr. Jesús Martínez Pedregosa, on li tornava a fer un poquet d'història de tot i els felicitava si eren capaços vostès, atenent l'informe del Sr. Barón..., el Sr. Barón, quan fa el seu primer informe, jo ja com veu no li discuteix si la instrucció era legal o no legal, si vostès havien de publicar el Pla hidrològic o no l'havien de publicar, al final l'han publicat, sinó que basant-se en el mateix informe que feia el Sr. Barón, que deia, que és molt greu això d'aquí: "*En caso de que por motivos jurídicos o de otra índole no se considere viable la redacción planteada para el punto segundo se propone la siguiente redacción alternativa*", i ell proposa uns 200 metres cúbics anys per a nous pous a les zones fins i tot classificades, nosaltres no en parlem, parlem de les no classificades, ells fins i tot les classificades, i mig litre per segon d'extracció, és a dir, la mateixa proposta li fan a vostè dia 29 de juliol d'enguany, l'hi donen per escrit; per a l'illa de Mallorca quedarien serres centrals, Artà, Felanitx, Alaró i Inca el 50%, més les altres sis que són Ses Ufanes, Deià, Puiggròs, font de Sòller, fonts i Manacor; a l'illa de Menorca, a part de Fornells, que aquesta no estava afectada, Migjorn i d'Albaida; i d'Eivissa Sant Miquel i Sant Carles.

A dia d'avui encara no s'ha rebut cap resposta, Sra. Conseller, i per això la interpel·lam. Vostè no es pot escapar d'aquestes quatre parets d'aquí. Vostè, a gent que està actuant educadament, que no té cap intenció de malforadar en cap moment cap de les quatre illes, que li diu un sector que està d'acord en el fet que en espais classificats que no se'n tregui de moment, que l'únic que li demana és que a zones no classificades fins que no es facin els informes de si estan sobreexplotats o no... A més vostè sap que vostè es basa en dades per exemple del cens agrari dels anys 91 i 92, que sap que realment el nombre d'hectòmetres cúbics per aigua agrícola a Balears ha descendit més d'un 50% i més d'un 60, li diuen: "Escolti, no podríem mirar de trobar una solució alternativa?", la mateixa que li diu el Sr. Barón a l'informe, i vostè no contesta.

Per això -em queden 53 segons- li vull formular una sèrie de preguntes. Per què no contesta, Sra. Consellera? Per què no contesta ni les cartes que li envien des del col·legi oficial i per què no contesta els acords unànims de partits com el PSM, Unió Mallorquina i Partit Popular d'ajuntaments de les Balears, que li han proposat i vostè no contesta, la mateixa alternativa? Sí, sí, vostè té entrades a la seva conselleria amb peticions del PSM, Partit Popular i Unió Mallorquina de pobles de Mallorca que li demanen aquesta proposta i vostè no contesta. Vostè té la mateixa proposta que li va entrar dia 29 de juliol i vostè no contesta.

Sra. Consellera, on són les ajudes per la reconversió d'aquestes empreses? Sra. Consellera, si vostè no té ajudes, quines ajudes aporta el seu govern a través de la Conselleria de Treball per a la reconversió d'aquestes ajudes? Sra. Consellera,

on són i quines són les possibilitats de reconversió que deia el president Antich a la seva carta a les empreses i empleats afectats? Sra. Consellera, vostè està a un partit en coalició que diu que defensa els treballadors, Esquerra Unida, -jo no m'ho crec, jo crec que els defensen tots els partits als treballadors-com els ha defensat aquesta vegada als treballadors? Sra. Consellera, ara que passat demà es complirà un any de la seva instrucció interna, ens pot dir què ha fet? Perquè la instrucció interna és una situació d'emergència, ens deia el Sr. Rodríguez Perea a una reunió; després del que ha plogut, després que es vulguin saber les dades del cens agrícola a Balears, actual, i no del 92, que això és com el mal estudiant que copia l'examen del costat i l'altre s'ha equivocat, perquè el cens que empram no és real; què han fet vostès en un any menys dos dies?

Acab, Sr. President. Fins quan pensa estar callada, fins quan es pensen amagar el president Antich i vostè en aquests papers, fins quan, fins demà, fins avui? Sra. Consellera, pensa reconsiderar la seva posició, i entén que aquí hi ha un grup, com el Partit Popular, que, des de les quatre illes, li demana consens, li demana diàleg, i està d'acord que hi ha aqüífers a Balears que no se'n pot extreure aigua, però en canvi d'altres, si es fa d'una forma tranquil·la, mesurada i amb control, se'n pot treure? És capaç vostè, des d'Esquerra Unida, Els Verds, des d'un pacte de progrés, que es diu dialogant, que pareix que són els únics que tenen la salvació del món, de seure's amb un partit, com el Partit Popular, amb un sector que està d'acord en aquest cas amb la proposta que nosaltres feim, i d'altres partits, a nivell local, que estan d'acord amb aquesta proposta, que l'han projectada igual, està disposada a seure's i dialogar, o està disposada a sortir aquí i tornar a fer-nos renou i xerrar-nos de les seves curolles? Seria tan amable de fer de consellera i contestar les nou preguntes?

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font per la seva intervenció en nom del Grup Popular. El Conseller de Medi Ambient, en nom del Govern, té la paraula per contestar.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margarida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Jaume Font, com vostè sap aquesta no és la primera vegada que es parla d'aquest tema en aquesta cambra i m'estranya que també reiteri, d'una manera tan absolutament, diríem, contínua, que la consellera de Medi Ambient no vol dialogar, no vol parlar i no vol contestar.

En primer lloc, i seguint una mica el que vostè ha plantejat, li he de dir que la solució definitiva al problema de l'aigua qui el va plantejar en el seu moment va ser el Partit Popular, quan es va dir que, a més, amb la dessaladora de Palma, i això ho va dir llavors qui era el president, el Sr. Matas, va dir que s'havia solucionat definitivament el problema de l'aigua a Mallorca.

Evidentment, no és així; i jo crec que en aquest sentit al que s'ha d'anar molt alerta és a parlar de solucions definitives. Per tant, aquesta consellera no parlarà mai de solucions definitives, sinó de claredat, amb la intenció de cercar solucions que puguin ser sostenibles a curt, a mig i a llarg termini; perquè, si no, podem confondre la societat i sobretot els ciutadans i evidentment també els sectors.

En segon lloc, parlant del sector afectat, jo, clarament, i conscient que aquest sector és necessari reconvertir-lo -els ho he dit directament en alguna ocasió i també li he dit al diputat que me fa la interpellació-, aquest sector, evidentment, la intenció és que hi hagi una reconversió d'un sector que durant tota una sèrie d'anys ha tengut una actuació molt incipient en el que és l'extracció en els nostres aqüífers. No són dades que jo ara hagi de donar aquí, però perfectament saben tots vostès que hem tengut en aquests darrers anys de l'ordre de 1.500 pous cada any, la qual cosa ha fet que en aquest moment hi hagi tota una sèrie de màquines, amb una potència important, a les nostres illes, per poder dur a terme fer extraccions dels aqüífers. Llavors, tot això, evidentment aquesta consellera no només ho entén, sinó que intenta, a través del diàleg i del consens, no faltaria més, això no significa que evidentment s'estigui o no s'estigui d'acord, cercar solucions. I quines solucions?

Jo, en primer lloc, li vull apuntar, Sr. Font, un tema que crec que li hauria de quedar molt clar. El que no s'ha dit per part de la Conselleria de Medi Ambient és no fer nous pous, el que s'ha dit clarament, amb la instrucció interna que es va signar en el seu moment, va ser que el que sí es poden fer, perdó, el que no es pot fer és donar nous drets, però sí que es poden fer determinades actuacions que, a més, m'agradaria esmentar ara: en primer lloc, es pot fer reorganització de pous, que permetin que davant una mateixa autorització d'una concessió determinada es puguin reubicar aquests pous; per tant, se'n poden fer de nous, però no donar noves autoritzacions. En segon lloc, se'n poden fer a unitats determinades, com són la zona de la Serra de Tramuntana, en el cas de Mallorca, i de Manacor, com vostè també sap. I a més, a través del banc d'aigua, que esperem que puguin estar superats tots els tràmits administratius i pugui ser prest una realitat, llavors es podran fer pous per intercanviar drets entre pagesos. Per tant, en l'aspecte de no fer nous pous, no dir no fer cap nou pou, sinó entrar dins una dinàmica de reorganització de pous, però de fer-ne determinades unitats i, a més, de fer-ne a través del banc de l'aigua. El que passa és que no hi ha noves autoritzacions perquè aquestes unitats estan en aquest moment, que estan amb unes extraccions d'aigua que superen les que preveu el Pla hidrològic de les Illes Balears.

Quines altres solucions en el sector? N'hi ha d'altres; evidentment, dins el que és una política hídrica clara que planteja aquesta Conselleria de Medi Ambient, i no només planteja la Conselleria de Medi Ambient, sinó que la Conselleria de Medi Ambient, aplicant les lleis actuals, que són el Pla hidrològic de les Illes Balears, que li vull recordar, Sr. Font, va proposar el Partit Popular a l'anterior govern, a més hi ha un ample consens per part del Parlament, i a més l'ha aprovat el govern actual del Partit Popular a Madrid, clarament aquest Pla

hidrològic de les Illes Balears diu que quan se sobrepassen determinats balanços hídrics s'ha de fer o no es pot dur endavant o no es pot continuar amb les extraccions, i donant noves autoritzacions. Per altra banda, evidentment també, aplicant el decret de la sequera que es va fer l'any 2000 i per tant, aplicant de manera rigorosa la legislació actual en aquestes illes, i a més amb un clar objectiu, que és mantenir i preservar els nostres aqüífers, que seria el que ens hauria de preocupar a tots.

Evidentment, per tant, en aquest sector econòmic s'ha de cercar reconversió, efectivament, una reconversió que s'han de cercar totes les solucions possibles, però evitant la contínua explotació dels nostres aqüífers. Ja li he parlat de (...) de pous i d'altres, he parlat d'altres instruments per treballar dins el món de l'aigua, n'hi ha molts: reutilització, vostè ha dit que fa falta feina, per tant és un aspecte en el qual també hi pot haver una reconversió de cara a aquest sector; per altra banda, evidentment també, tot el que fa referència a altres àmbits del món de l'aigua, com és l'estalvi, etcètera. I jo crec que en aquest sentit hi ha moltes possibilitats i jo estic totalment disposada no només a dialogar, sinó a cercar totes les solucions possibles, però, com dic, evitant posar en perill els nostres recursos hídrics, perquè la Conselleria de Medi Ambient del Govern té aquesta obligació i aquesta responsabilitat. La primera, aplicar les lleis que ells mateixos han fet, i la segona, preservar els nostres aqüífers, com dic, perquè si no, evidentment, podem dur a un problema gravíssim la nostra comunitat autònoma. I crec que ens mou un interès col·lectiu que jo estic segura que el sector sap comprendre i que, a més, estaria disposat a intentar reconvertir de cara a fer un treball dins el món de l'aigua diferent del que s'ha fet fins ara.

Un altre tema que també vostè m'ha plantejat, respecte de contestar, jo no li puc exactament quantes contestacions hem fet per part de la conselleria, però sí que li puc dir que hem respost no sé quants recursos que ens han plantejat per part de distintes entitats, associacions, etcètera, i sempre, evidentment, per part de la conselleria, intentam contestar tot allò que se'ns planteja, per tant, evidentment, és una qüestió que crec que vostè o no està ben informat o si hi ha desinformació, jo estic disposada a contestar el que faci falta.

Una altra qüestió que m'agradaria definir clarament, i no sé si me donarà temps, és que crec que hem de parlar molt seriosament d'aquest tema, Sr. Font, molt seriosament del tema de l'aigua, i sobretot molt seriosament del que passa en aquests moments a les nostres illes respecte dels aqüífers i de tot allò que intentam, des de la Conselleria de Medi Ambient, dur endavant de cara a poder cercar solucions a una situació que entenem que, si més no, s'ha de cercar dins la línia que hem fet aquests tres anys. Dir-li que durant aquests darrers anys s'ha superat la sensació, més psicològica que real, de la manca d'aigua a les nostres illes. Vostè sap perfectament que, malgrat ara plogui i no hi hagi sequera, recuperar un aqüífer no es recupera ni amb un dia ni amb dos, ni amb un any ni amb dos, necessita un llarg temps per poder recuperar aquests aqüífers i poder, precisament, disposar o tenir, que es mantengui. Ara per ara, Sr. Font, i allà tenc les dades, després les hi puc

mostrar, el que tenen els aqüífers és una tendència a la baixa, molts pocs, concretament l'aqüífer de sa Pobla sí que té un manteniment, diríem estable, i per tant seria un aqüífer en el qual s'hi podria fer alguna actuació, però entenem que no hem de posar en perill aquest aqüífer, però ara per ara, s'estan posant una tendència a la baixa. Dit això, i com dic i torn repetir, aplicant les lleis que no només ens emparen sinó que ens diuen què hem de fer amb això, crec que, Sr. Font, si el Partit Popular i el sector estam disposats a cercar reconversió a un tema que és no seguir posant en perill els nostres aqüífers, evidentment la Conselleria de Medi Ambient no hi té cap inconvenient; el que no es pot és permetre que continuï un problema que fa trenta anys que persisteix d'una manera greu i que fa que realment tant Mallorca, com Menorca, com Eivissa, com Formentera, tenguem greus problemes respecte del nostre estat dels aqüífers.

En aquest sentit, per poder tenir aigua de qualitat i per poder tenir l'aigua que volem, hem de ser suficientment capaços de saber que ara, en aquest moment, hem de cercar solucions a un problema que tenim, evidentment tots junts. Jo li deman al Partit Popular que, més que dir: ens deixi ara fer un pou aquí o fer un pou allà, anem a intentar cercar, com dic, una reconversió d'aquest sector; apostar pel que diu el Pla hidrològic també de les Illes Balears que, com dic, vostès mateixos varen fer, que és apostar clarament per la reutilització de les aigües depurades, pel tema de la gestió de la demanda, estalvi, etcètera; que un 50% d'aquest Pla hidrològic parla d'aquests temes; anem a parlar d'això i anem a potenciar un sector econòmic que, precisament, pot tenir una gran capacitat de treball si es dedica a aquests àmbits més que a la perforació de nous pous. Jo veig que això seria una aposta que hauríem de fer entre tots, una aposta que hauríem de fer entre el Govern, entre l'oposició i entre el sector i, evidentment, la Conselleria de Medi Ambient està disposada a fer-hi feina de valent, amb diàleg i consens. Però el que evidentment no permetrem, perquè seria incomplir, i li vull tornar repetir, la responsabilitat que té una administració ambiental és permetre que els nostres aqüífers segueixin sent llocs on cada vegada les extraccions són més importants i, com dic, s'està posant en perill no només el sector econòmic, perquè s'hi posarà a mig termini, sinó també tots els ciutadans, nosaltres i els que ens vendran darrera, Sr. Font. Tenim una obligació que hem de fer, tenim evidentment un tema a haver de resoldre, anem a resoldre-ho entre tots, aquesta consellera sempre estarà al costat de cercar solucions tant per als treballadors com per a un sector econòmic que, evidentment, jo entenc que necessita cercar altres vies de treball dins el món de l'aigua. Però el que no pot dir, Sr. Font, és que hem de continuar, que els nostres aqüífers se'n vagin més per avall perquè crec que posaríem en greus dificultats el que és la situació hídrica de les Illes Balears.

I per altra banda, no me dona temps, per ventura després a la rèplica ho podré dir, crec que el Govern de les Illes Balears, durant aquests tres anys i mig, hem intentant amb el tema de l'aigua planificar, intentar cercar solucions a curt i a mig termini, per tal que el tema de l'aigua, si no donar una solució definitiva, com va voler fer el Sr. Matas quan va parlar de la dessaladora de Palma, sí donar i poder dir que hem fet gestió com cal, una gestió eficient perquè l'aigua sigui un recurs ben utilitzat, tant

per tots els sectors, sigui pagès, sigui el sector econòmic que s'hi dedica, com també pels ciutadans. Això és la nostra responsabilitat, Sr. Font, és la nostra feina i és la que continuarem fent fins que, evidentment, els ciutadans ens deixin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Sr. Buades, en nom del Grup Mixt, Verds d'Eivissa, té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que el primer que hem de dir des d'Els Verds és que, una altra vegada més, en el tema de l'aigua, la preocupació del PP està desenfocada. I per què està desenfocada? Primer de tot, perquè sorprèn que el Partit Popular es preocupi per la possibilitat de com foradar més el nostre territori i treure més aigua del nostre territori, que ja està prou atacat i és prou insostenible, des del punt de vista de gestió de recursos naturals, i en canvi no es preocupa d'altres temes de molta més importància en el tema de l'aigua: la gestió de la demanda, és a dir, com consumir millor sense perdre qualitat de vida i no arruïnar aquests aqüífers; com trobar uns preus socials i reals de l'aigua que incloguin el seu desgast ecològic; quin és el futur de l'IBASAN o el de l'IBAEN? Això serien motius d'interpel·lacions serioses, però no veure, a finals de legislatura, ja a la darrera, com arribar a aquells aqüífers suposadament no classificats, a treure del darrer pou la darrera gota d'aigua; això està molt desenfocat i és impropï d'un partit que fa dos anys ens duia aquí una proposició no de llei per defensar que el medi ambient és un dret humà fonamental i que tots votàrem per unanimitat.

També està desenfocada en el sentit que estam a la Mediterrània. En temps de sequera, encara que no ho pareixi, com tothom sap que tenguim una mica de coneixement ambiental, i que estam en temps de canvi climàtic, i per tant l'escenari tendencial és que cada vegada hi haurà menys aigua per motius naturals, hi ha una població que creix, hi ha un sector econòmic, com és el turisme i les segones residències que va creixent, i tot això s'ha de reenfocar cap a una escenari de contenció en el consum i la seva eficiència i reparació d'allò que s'utilitza malament i seny en el consum.

La segona cosa que voldríem dir és que a la indignació del PP perquè no hi hagi nous pous arreu ens preocupa, perquè clar, estam parlant que a l'any 2001 vàrem donar permisos encara per a 3 milions més de metres cúbics d'aigua a l'any; vol dir el Partit Popular que li pareixeria bé seguir aquesta tàctica, fons on fons, classificats o no classificats, col·locar cada any permisos equivalents a 3 milions de metres cúbics més d'aigua? Això és sostenible? Anam enlloc d'aquesta manera? Nosaltres creim que no. No hi ha sostenibilitat ambiental possible en aquest ritme de permisos d'explotació dels pocs aqüífers que queden.

Sap què proposava el Sr. Matas en el Pla hidrològic, el Sr. Matas? Reduir 25 milions de metres cúbics anuals a través del Pla hidrològic cada any. Ara, fins l'any passat, es donava una mitjana, diguem-ne així, de 3 milions de metres cúbics més. I què ha fet el Govern, amb total eficàcia i coratge, és a dir? Facem una moratòria de nous pous, encara que hi pugui haver petits arrencaments d'usos i consums, ha dit això. I això és una mesura del que diuen a nivell internacional de precaució ecològica, de seny: abans de destruir més els equilibris ecològics posa-hi seny, aturat una mica i pensa què fas. Sr. Matas, Pla hidrològic, menys 25 milions de metres cúbics; fins l'any passat el Govern va acabar donant una mitjana de 3 milions de metres cúbics més, ara estam a la fase que ja estam molt per davall tot això i començam a estabilitzar la producció legal de l'aigua.

Tercer tema, és evident que amb aquesta moratòria de nous pous i explotacions no basta, és evident que amb les pluges de l'agost o d'aquests dies tampoc no basten, perquè la sequera i el canvi climàtic és una situació tendencial permanent; i per tant, el decret de mesures especials que va fer el Govern, publicat el 21 de juny de l'any 2000, previ al Pla hidrològic estatal insular, és una peça clau i és una condició necessària, però no suficient, per canviar el model, la cultura de l'aigua. I estam parlant de l'aigua, és a dir, jo vull recordar, i vostès no ho han canviat, que l'aigua és un bé de tothom, no és un bé privat, és un bé públic, és un bé comú, i un govern, sigui quin sigui, s'ha de preocupar del bé comú i aquest govern s'està preocupant del bé comú. La consellera de Medi Ambient i el president Antich es preocupen del bé comú i fan política, si una de les crítiques a aquest govern és la poca eficàcia, en això n'hi ha, n'hi comença a haver; i com dic, això és la base per començar a fer una cosa diferent.

A nosaltres ens agradaria saber el Sr. Matas, als pressuposts de l'any que ve, quants doblers ha posat, per a allò que deia el seu Pla hidrològic que el 50% se n'aniria a gestió de la demanda; és a dir que la gent no malgasti l'aigua; que les canonades funcionin; que no es perdi el 30 o el 40% en xarxa; quants doblers hi ha posat en el projecte de pressuposts? Me vol contestar, Sr. Font. Quants doblers ens ha posat i quants anuncis ens ha fet paral·lelament d'ampliar dessaladora i fer-ne de noves? Cap on anam? És a dir, la nova cultura de l'aigua ha de ser allò que diu Europa, allò que diu la comunitat internacional, que és dir: no en podem gastar més encara que hi hagi més gent; l'hem d'utilitzar millor; hem de començar a tocar els elements preus, amb funcions socials, diríem amb perspectiva social i amb perspectiva ambiental; i a zones molt saturades, com és tota la Mediterrània i és també Mallorca o Eivissa, evidentment no podem extreure més aigua; fent cas al Sr. Matas, com a mínim 25 milions de metres cúbics els hem d'anar retirant del permís d'explotació.

Això és la base perquè tot canviï. Evidentment queda una bossa de problema i la bossa de problema és una bossa de treball social; i jo crec que el president Antich i la consellera i l'antic conseller de Treball i l'actual ho han dit ben clar: és necessari fer un pla de reconversió del sector. S'ha de crear una mesa, s'ha de crear l'organisme que faci falta, la instància perquè es parli d'això; però el problema no és de treball, és

bàsicament un problema de gestió ecològica, perquè ens hi jugam bastant.

La darrera cosa que volia dir en aquests cinc minuts, és que, evidentment, el final del procés no és una moratòria. Com en tantes altres coses, les moratòries són una condició necessària però no suficient, i és una condició temporal perquè les coses s'arreglin per anar cap a una altra cosa. I aquesta altra cosa, sap quina és en tema d'aigua? Canviar el model territorial i el model turístic. I m'agradaria sentir el Partit Popular i dir quant de creixement turístic i quant de creixement de ciment vol, perquè això al final acabarà amb 100 metres cúbics d'aigua. En aquest sentit, jo anim la conselleria de Medi Ambient i el president Antich que segueixin així, que treballin, que demostrin que aquest govern és eficaç, almanco en algunes àrees tan fonamentals com aquestes, i que aquí sí que hi ha canvi. I també els anim que animin la constitució d'una instància de diàleg social, on els treballadors que hi ha en aquest sector puguin trobar una sortida, bàsicament també en el propi sector, perquè aquesta reconversió de la nova cultura de l'aigua generarà molts de llocs de treball d'un altre tipus dins el sector, i ara seria el moment de fer una transició ordenada. Crec que la consellera ho ha dit bé: és a dir, estam oberts al diàleg; el president ho ha dit moltes vegades, ara és el moment de fer la part final, previ al canvi del model territorial que faci que durant molt de temps l'aigua deixi de ser un problema polític i passi a ser, simplement, un bé comú que està ben gestionat i que per tant els servidors públics ho tracten així com pertoca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, per la seva intervenció en nom del Grup Mixt, Verds d'Eivissa i Formentera. Sra. Mercè Amer, en nom del Grup Socialista, té la paraula per cinc minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Parlam una altra vegada d'aigua i tornam a parlar-ne després, de pous en concret, de quatre mesos d'haver-ho fet al consell, i ho hem de fer per referir-nos a la planificació i al control, al compliment estricte d'allò que marca el Pla hidrològic de les Illes Balears, aprovat per Reial Decret 378/2001, de 6 d'abril, amb un consens polític majoritari. La proposta de Pla hidrològic de les Illes Balears, febrer del 99, ja preveia en els seus articles, i me referiré en concret a l'article 36, que diu, és el mateix que s'ha publicat al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, de 27 de juny del 2002, diu, article 36: "En la política d'extraccions en els aqüífers ha de prevaler la conservació de la quantitat i la qualitat del recurs, evitar l'explotació sistemàtica de les reserves i el conseqüent descens indefinit dels nivells piezomètrics i, si n'és el cas, de la salinització i la contaminació dels aqüífers." I continua dient: "Les extraccions totals màximes d'un any mitjà, s'han d'ajustar als recursos renovables estimats, disminuïts amb les sortides naturals necessàries per evitar que l'aqüífer se salinitzi o que es produeixin uns altres efectes ambientals negatius". L'article 37 es refereix a les unitats hidrològiques classificades i diu: "Les unitats

hidrològiques classificades són les que tenen problemes evidents de sobreexplotació o salinització, globalment o en zones determinades, o que l'explotació n'és extremadament delicada, bé perquè no hi ha més recursos o bé perquè hi ha risc de salinització". Les unitats hidrològiques classificades, que n'hem parlat ara aquí, en aquest debat, es repeteix el mateix que s'ha aprovat tant amb aquesta aprovació del Pla hidrològic com en aquesta proposta que ha dit del Pla hidrològic, és de febrer del 99.

Vull referir-me també a l'article 39, que diu clarament que no es poden atorgar concessions d'aigües subterrànies a les unitats hidrològiques classificades. I que diu, en el punt 2, respecte a les no classificades, diu: "Les no classificades han de complir unes normes en relació a les concessions", i diu: "aquestes normes han de contenir: cabals màxims de captació, distància entre aprofitaments, profunditat de la perforació, segellament, prelació d'usos o normes de tramitació". Just referir-me, per acabar aquesta relació d'articles, a l'article 85 del mateix Pla hidrològic, que diu: "Són objecte de seguiment específic la variació dels recursos hídrics disponibles, l'evolució del consum, característiques de qualitat de les aigües i programes de contaminació".

Per tant, m'hi he volgut referir, sobretot perquè allò que es fa és aplicar exactament el que diu el Pla hidrològic, allò que està recollit també, allò que varen aprovar, allò que varen fer la proposta vostès, senyors del partit del Grup Parlamentari Popular. Per tant, són estudis rigorosos que ens avalen -sí, Sr. Font- les limitacions, aquestes limitacions per a no augmentar les extraccions d'aigües subterrànies, ja són molts els nostres aqüífers que han superat aquests paràmetres establerts al mateix Pla hidrològic, en relació amb els volums autoritzables. S'està aplicant, repetesc, allò que diu el Pla hidrològic, s'està complint la normativa.

Evidentment, des del Grup Parlamentari Socialista sí que volem manifestar la nostra preocupació en relació amb l'activitat de les empreses de sondejos i l'eventual pèrdua de llocs de feina, si bé coneixem i ens consta així els contactes que s'han mantingut amb les conselleries d'Economia i de Treball. I evidentment aquí ha de ser la política de la conselleria, en allò que s'ha referit la consellera, de reconversió. La reconversió és una sortida quan parlam de tants de projectes de gestió sostenible d'aquest recurs escàs, com és el de l'aigua.

Recordem com encara queda pendent la signatura d'aquells convenis, se'n recordaran tots vostès, aquell conveni de maig del 99, de 21 de maig del 99, que encara no hem aconseguit ni la signatura ni tampoc el protocol amb què s'ha actualitzat aquest conveni. Recordem que dins totes aquestes propostes, per aquest protocol, per aquest conveni actualitzat que esperava la signatura del senyor ministre de Medi Ambient hi havia tota una sèrie de programes que crec que ajudarien aquesta activitat, vull insistir: Programa d'obres hidràuliques d'interès general, 26.000 milions de pessetes; Programa d'obres de condicionament i millora dels llits, 3.500 milions de pessetes; Programa d'obres de sanejament i depuració d'aigües residuals i urbanes, en parlàvem la setmana passada; Programa d'actuació d'aigües subterrànies i de registre de catàlegs i

d'aprofitaments hidràulics, 518 milions de pessetes; i Programa de gestió de la demana i ús eficient de l'aigua, més d'11.000 milions de pessetes; total: més de 52.000 milions de pessetes. Per tant, tot i esperar, Sr. Font, la moció pertinent, ens pertoca preservar aquest domini públic hidràulic per tal que la societat actual, però també la futura, en pugui gaudir d'aquests recursos hídrics de les Illes Balears, i amb tot el diàleg i amb tot el consens possible.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. L'autor de la interpel·lació, Sr. Font, té la paraula, per replicar durant cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És trist, però molt trist, el baix nivell que tenen vostès, tant la Sra. Rosselló, com el Sr. Buades, no tant la Sra. Amer. A vostès els fan una interpel·lació -no, no se'n rigui, Sr. Buades, me pensava que vostè era més intel·ligent, però no ho és tant; no, no, seriosament-, aquí feim una interpel·lació sobre el tema dels pous i vostès me xerren de dessaladores, que jo ni n'he parlat, i del Sr. Matas, lògicament, perquè si no, no hi ha aire per respirar vostès. Siguin sincers: són capaços de xerrar, per què no contesten l'escrit del Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines, són capaços?

(S'escolten veus que diuen: no)

Són capaços de contestar vostès l'escrit d'un ajuntament que el PSM i Unió Mallorquina i el PP els diuen que estan d'acord amb aquesta proposta, són capaços?

(S'escolten veus que diuen: no)

En Jaume Font els ha parlat de res més, els ha fet renou de què no fessin la instrucció interna? No digui que no, Sr. Rodríguez Perea, que no ho té, vostè ho té i firmat per jo. Què ha d'anar, què és aquest batre? Ja està bé, la cara els hauria de caure de vergonya! Jo no he vingut aquí a proposar cap solució de l'aigua, no ho diu la moció, ni n'he parlat, he xerrat de si vostès, que passat demà es compliran dos anys, són capaços de contestar a una gent educada en el sector, empresaris i treballadors, que demanen solucions.

Li he fet una sèrie de preguntes que no me n'ha contestada, Sra. Rosselló, cap. Quines són les ajudes de reconversió de la Conselleria de Treball? Quines ajudes que se'n feia renom el president en el mes de maig? Nosaltres no hem xerrat d'explotar cap aquífer, nosaltres li hem dit que estam d'acord que en els aquífers classificats no se'n tregui gens. Li estam dient que en els no classificats, així com diu el Sr. Barón, que és aquí, que si no és possible, almenys se'n puguin treure 200 hectòmetres cúbics any i mig litre per segon, es pugui; estam emprant els seus arguments, dels seus tècnics, Sra. Consellera.

Però miri, Sr. Buades, vostè que es preocupa tant de la naturalesa, s'hauria de preocupar un poquet més del que fa la seva consellera i el seu director general, sí; la instrucció interna diu: "A totes aquestes unitats no s'autoritzaran nous aprofitaments hídrics subterranis, ni en forma d'autorització ni concessió, a excepció que es tracti de reorganitzacions d'aprofitaments existents d'altres pous". Me vol dir, Sra. Consellera, quins són els pous que ha aturat per fer els tres pous, que n'hi ha dos de fets, de Pollença? Quins són els tres pous que es reorganitzen de Pollença per poder-se emprar allà? Sap, Sr. Buades, que a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera hi ha zones que es pot perforar a 10 metres de profunditat per davall del nivell de la mar i a d'altres a 30? Sap a quants perforen la consellera i el director general a Pollença? No, no, està prohibit, és de delictes, això hauria d'anar al jutjat; s'està perforant, hi ha 60 metres de cota, més 30 de profunditat, serien 90, un pou s'ha fet a 150, l'altre s'ha fet a 200. Com que al de 200 s'ha trobat més aigua, s'han donat instruccions que al de 150 s'arribi a 200; Sr. Buades, a vostè que li preocupava fa una estona que el món, el futur, i per què no es preocupa del futur que m'està llevant aquesta senyora d'aquí davant, no a mi, als seus fills i als meus, als de tots? Sr. Buades, jo no he vingut a contar altres rotlles aquí, Sra. Rosselló, no me faci així, Sra. Rosselló no s'enfadi.

També quan fa els pous es carrega les alzines, vostè, es carrega les alzines,...

(Remor de veus)

... no, no, vostès, el que passa és que Els Verds, el Govern, es carrega les alzines, -no digui que no, això està comprovat pels mateixos treballadors d'allà i el SEPRONA, per l'amor de Déu! És a dir, Sr. Buades, ens carregam alzines -Sra. Amer, no es preocupi, jo tenc llibertat de mirar a un lloc i a l'altre, Sr. President, li agrairia que vostè me dirigís i no me dirigeixi el Partit Socialista-, aquí arrabassam alzines per fer pous, no importa se'n rigui. I vostè perfora a profunditats de 200 metres a llocs que pot anar a 90, 60 de cota més 30 que pot anar per avall, Sra. Rosselló, i nosaltres que hem vingut aquí a dir-li si és capaç de donar-nos una solució a aquests escrits que hem presentat, si podem parlar de les unitats no classificades, si podem parlar d'aquestes, només, perquè aquí tothom agafa el Pla hidrològic que nosaltres vàrem fer i vàrem aprovar i llegeixen la part que els toca. On són els plans d'explotació? Això és el que haurien de tenir fet vostès. Quan un pla d'explotació demostràs que aquell aquífer no classificat -no classificat, Sr. Perea jo no som catedràtic, però hi ha coses que no importa ser-ho, sentit comú-, on són els plans d'explotacions?, on són...? No, no, vaig seriosament, no s'enfadi, Sr. Grosske, que vostè no ha presentat el Pla de reconversió, ha fugit del Consell i no ha presentat el Pla de reconversió de les empreses. Vostès varen venir a veure'l i ara diuen "podem dialogar". Després d'un any la gent es mor de no poder fer feina, d'illúsió. On és el conseller de Treballa que ajuda i reconverteix?, on és? Ha fugit de candidat a Palma, no ha estat capaç de donar una solució ni per als treballadors, ja no dic per als empresaris, per als treballadors, que més de la meitat han anat a l'atur.

Per què no parlem del que hem duit a la interpellació? És que no tenen recursos i m'han de parlar del Sr. Matas o de les dessaladores? Avui no parlem de la gestió de la demanda de l'aigua, no en parlem, avui. No, és una part. Avui deim a la consellera: dels escrits que vostè té, ens pot dir per què no contesta o el que en pensa? Fins i tot jo a la consellera no li he dit que la instrucció interna no és bona, que això no serveix, no ho he dit.

EL SR. PRESIDENT:

Senyor... Sr. Font vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, Sr. President. Convendria que tornassin mirar la interpellació o la llegissin. Escoltin la cinta. Hem proposat aquí tranquil·lament per què no contesten.

Miri, Sra. Consellera, jo també li demanaria una qüestió. Quan va posar en marxa aquests pous de Pollença, és vera que la Direcció General de Recursos Hídrics va autoritzar l'IBAEN el mateix dia que es va posar en marxa la sol·licitud? Que no m'ha contestat cap pregunta i no en torna apuntar cap, i tanmateix se'n riu de mi, vostè. Jo li deman que l'apunti i si em pot contestar, i si no digui'm que no em sap contestar. És vera que vostès el dia que varen començar a perforar va ser el mateix dia que varen entrar el projecte? Estava el projecte visat pel Col·legi de Mines, quan vostès feien feina? Sra. Consellera, una cosa més. És vera que abans d'autoritzar per l'IBAEN vostès ja havien començat a fer el forat sense projecte?

Jo li agrairia que em contestàs bé, perquè aquí han de començar a caure...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant. Anam molt excedits de temps.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, acab, Sr. President, acab. Haurien de començar a caure segons quines carasses que s'amaguen darrer la imatge d'una esquerra idíl·lica que és l'única que pot dur progrés i benestar a un país, i al final qui du progrés als països i pau són les persones, homes i dones, i vostès estan aquí a un any perquè fessin la instrucció interna, i fugirem d'aquí avui, senyors del sector, sense saber quina solució els donen, a vostès, ni Treball, ni Presidència, ni Medi Ambient, i l'únic que volíem, avui ja no és el dia de proposar una mesa de diàleg, avui era el dia de venir aquí amb els deures fets. Tenen molta de barra, senyors, molta, són capaços... No, no, no s'enfadi, no, tenir barra en aquesta vida...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant. Si no li hauré de retirar la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí. No, no s'enfadin, no s'enfadin, he hagut d'aguantar coses pitjors aquí; això és tenir barra, això és riure's de la gent, això és ignorar que hi ha éssers humans que d'una forma educada, sense manifestacions, sense camions pel carrer, sense anar davant la conselleria han intentat dialogar i vostès els han negat el pa.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. La Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula per tancar el debat.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Sr. Font, miri, jo li he de dir que ja estam acostumats, després de tres anys i mig, al seu estil, que moltes vegades cau jo diria que, francament, en la demagògia una mica; sempre volien passar sobre els temes per damunt i no enfrontar precisament un problema que jo crec que vostè, que sempre es diu que és un gran coneixedor del tema de l'aigua, s'ha d'enfrontar de manera clara i contundent.

I a més una altra cosa, Sr. Font: jo crec que per responsabilitat, per responsabilitat i per respecte, el que no pot fer és fer aquí una arenga sobre determinades qüestions que vostè ha fet, que no se li han contestat tota una sèrie de coses, quan moltes vegades, per no dir quasi sempre, vostè no vol escoltar, i sobretot la responsabilitat que té vostè com a diputat del Partit Popular, que sap perfectament i coneix perfectament tota la història dels aqüífers d'aquestes illes i per tant sap perfectament quines varen ser les propostes que es varen fer a l'hora de l'elaboració del Pla hidrològic de les Illes Balears. El que no pot oblidar un govern ni pot oblidar l'oposició que abans governava és que qui va fer una norma per complir varen ser vostès, i precisament a partir d'aquesta norma que nosaltres vàrem trobar i que vàrem considerar que valia més la pena tenir-la que tornar-la a reorganitzar, la vàrem tirar endavant i, a més, com hem dit abans i s'ha dit de moltes maneres, se va aprovar per part del Govern espanyol i, per tant, del Partit Popular.

Sr. Font, no faci demagògia ni ridiculitzi ni faci responsabilitats polítiques. Aquí tots som responsables d'un problema que s'ha generat a través d'anys, i anys, i anys de sobreexplotació dels aqüífers, i vostè ho sap perfectament, i si diu una altra cosa és perquè senzillament vol guanyar-se el vot d'un sector de cara a les eleccions.

(Remor de veus)

És així, Sr. Font; és així, Sr. Font. Jo com a consellera de Medi Ambient, i li ho he dit i li ho tornat repetir, tenc

l'obligació, primer, de fer complir una norma que, com he dit i he repetit, es va fer per a alguna cosa, perquè si no no sé per què fan les normes. És que vostès fan les normes per no complir-les. Nosaltres no només feim les nostres sinó que complim les que vostès varen fer.

En segon lloc: els aqüífers s'han de protegir. Això sí que seria una responsabilitat no fer-ho, i vostè ho sap perfectament. I com s'han de protegir? S'han de protegir intentant que no hi hagi una sobreexplotació o que no ens passem de llestos; i per què?, per què, Sr. Font?, digui la veritat. Si nosaltres ara deixam continuar fent explotacions de determinades unitats classificades, vostès sap perfectament, Sr. Font, que posam en perill el sector, el posam en perill, perquè per ventura hauran pogut fer 1.500 pous durant quatre anys i dur màquines importants, d'un volum important, però d'aquí a un parell d'anys es trobaran en perill. Vostè sap perfectament que l'any 95 ja va presentar el Partit Popular intentar aturar les extraccions que es feien; vostè ho sap perfectament, Sr. Font. Què va passar?, hi va haver pressions i no ho varen fer, però el cert és que ja sabien que hi havia un problema. Per tant s'ha d'encarar aquest problema molt clarament per part d'un govern i per part d'una oposició. Com?, intentant cercar una reconversió d'aquest sector. Jo crec que és un tema importantíssim en aquestes illes i jo no em tanc absolutament a res, i ho he dit i ho torn repetir, crec que s'ha de cercar que aquest sector vagi..., pot continuar fent pous, perquè ja he dit i torn repetir que és una qüestió d'autorització de nous cabals, per tant no diguem que no es pot fer cap nou pou per no embullar la gent, i en segon lloc s'ha d'anar cap a altres àmbits del que seria el món de l'aigua que es poden anar treballant. És cert que tot això és traumàtic, jo no ho (...), però avui en dia s'han de plantejar, s'han d'encarar les coses amb coratge i s'ha d'intentar cercar solucions a un problema que si el continuam mantenint, Sr. Font, cada vegada serà pitjor, i després serà pitjor per al sector i serà pitjor, evidentment, per als ajuntaments i per a tothom.

Li he de dir, Sr. Font, que si vostè té qualque cosa a dir vagi als jutjats. No es preocupi, si hi ha alguna cosa que no hem fet bé en aquesta conselleria pot anar als jutjats i ho pot demanar. Jo en aquest moment no li puc contestar si la concessió d'IBAEN es va fer el mateix dia o no, no ho sé, no ho sé en aquest moment, evidentment, perquè no ho sé tot, i vostè, si ho sap tot, evidentment supòs que és com Déu, jo no. Jo el que li puc dir és que si té alguna cosa a dir, respecte als pous de Pollença no hi ha cap problema i el dia que vulgui vostè jo li puc contar el que vulgui i em pot interpel·lar aquí una altra vegada, el que vostè consideri. Però li he de dir, Sr. Font, que no confongui: parlam d'una instrucció que diu clarament què es pot fer i què no es pot fer.

Li he de dir, Sr. Font, una cosa que ja és hora que crec que és important que la gent conegui, i vostè supòs que, com que ho coneix tot, jo almanco li ho vull dir. Miri, en aquest moment sap quants de pous tenim a Mallorca? Legals; jo li ho puc dir, Sr. Font: en aquest moment a Mallorca hi ha 22.246 pous, a Menorca 2.915, a Eivissa 7.242, a Formentera 315. En total, 32.718 pous, legals, els il·legals no els puc dir perquè evidentment l'administració no ho sap. Li puc mostrar, per exemple, i crec que estaria prou bé, li puc mostrar Eivissa; això

són pous que estan a Eivissa, i només n'hi ha informatitzats 2.269; falten tres vegades els pous informatitzats. Com està Eivissa? Foradada. Mallorca, quants de pous hi ha a Mallorca?, i només estan informatitzats 11.847 pous; falten encara 3.000 pous. Com està Mallorca?, hem de continuar foradant? Jo crec, Sr. Font, que es tracta en aquest cas de veure precisament quina és la realitat i cercar solucions. Una altra cosa, Sr. Font. No li mostraré Menorca, evidentment Menorca és la que té menys pous, però també és vera que n'hi falten molts.

Li mostraré més coses, Sr. Font, perquè no es fia de les dades; es fiava de les dades de l'any 98? Escolti, miri, això són els aqüífers. No, si ho han de veure, això són els aqüífers. Els aqüífers se'n van per avall. Sr. Font, li estic parlant dels aqüífers, li estic parlant d'aigua, i precisament cada vegada, i si no ho poden comprovar vostès, dels aqüífers l'únic que es manté és, com he dit, la unitat de Sa Pobla. Els aqüífers se'n van per avall, Sr. Font, hem d'intentar mantenir-los i precisament en aquest sentit jo crec que el que pretenem és això.

I jo per contestar una pregunta, perquè me n'ha fetes moltes, segons diu que no li he contestat res, per què no contestam al Col·legi de Mines i tot això. Li puc dir que hem contestat a través de moltes..., jo crec que aquí fins i tot li puc dir que hi ha hagut recursos, que hem contestat recursos i totes aquestes qüestions, que la direcció general s'ha reunit de manera reiterada amb el Col·legi de Mines, etc., i també li he de dir que s'ha acordat convocar una comissió de seguiment entre enginyers de mines i sondejadors per seguir l'evolució de les dades dels aqüífers. Per tant jo crec que en aquest sentit demostra clarament la nostra intenció de voler dur una comissió de seguiment perquè les dades, tant les que diuen que tenen al Col·legi de Mines com les que té la conselleria, es puguin posar damunt la taula i es pugui, a més, com dic, dur-ne un seguiment. Aquesta conselleria va demostrar, malgrat no sigui un tema directament que vostè em planteja aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sí, ara acab, Sr. President. Vàrem proposar una comissió de seguiment de la sequera en el seu moment entre l'Ajuntament de Palma, l'Ajuntament de Calvià i l'Ajuntament d'Andratx, que avui en dia encara continua i jo crec que demostra clarament el nostre tarannà de voler, evidentment, dialogar i posar-ho tot damunt la taula. Per això hem acordat aquesta comissió de seguiment amb els enginyers de Mines i sondejadors i esper que, si fos possible, també poder convocar o poder fer una mesa de diàleg per intentar cercar solucions al sector que es pot veure afectat per aquest intent, no intent, sinó aquesta aplicació d'una normativa que l'únic que vol és protegir els nostres aqüífers i que evidentment no s'atura només aquí, sinó que evidentment la conselleria intenta cercar solucions a una qüestió global que és el cicle de l'aigua.

Per tant, Sr. Font, també li vull recordar que no està de més parlar de dessaladores ni està de més parlar d'altres coses perquè l'aigua, com vostè sap perfectament, és un cicle global i n'hem de parlar en tota la seva totalitat. Jo per tant el convid, Sr. Font, que vostè, com a representant del Partit Popular i de l'oposició, que amb el sector i tot el Govern cerquem una solució de reconversió d'un sector, evidentment, que pot tenir un problema determinat i que al nostre entendre no hi ha cap problema, però evidentment per part de la conselleria el que farem serà aplicar la normativa existent i protegir els nostres aqüífers, perquè entenem que així és el present i el futur de la ciutadania i sobretot de sectors econòmics.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Amb la seva intervenció queda substanciat el debat d'aquesta interpell·lació.

IV. Moció RGE núm. 3944/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de Balears com a regió europea de l'any 2003, derivada del debat de la interpell·lació RGE núm. 3720/02.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una moció, RGE núm. 3944, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de Balears com a regió europea de l'any 2003. Aquesta moció deriva del debat de la interpell·lació 3720. Per defensar la moció té la paraula durant 10 minuts el diputat i portaveu del Partit Popular, el Sr. Joan Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta moció que presentam com a conseqüència de la interpell·lació discutida fa 15 dies hauria de ser, segons el nostre grup parlamentari, el darrer acte d'una comèdia muntada pel Govern i per un particular, concretament el Sr. Tudela.

Aquesta moció pretén una cosa molt senzilla, tan senzilla com reconèixer una equivocació. L'equivocació és humana, és pròpia de la condició humana, i a través d'aquesta moció l'únic que demanam i reivindicam és precisament això: el reconeixement d'una equivocació, sense més implicacions. Nosaltres a través d'aquesta moció oferim al Govern d'aquestes illes una porta de sortida cap a la dignitat, perquè entenem que aquesta comunitat autònoma no pot dedicar ja més temps a discutir sobre una cosa tan evident com és aquesta farsa i aquest muntatge: el de la designació de les Illes Balears com a regió europea de l'any 2003, perquè els agradi o no, senyores i senyors diputats, estam davant una trama que només perseguia dos objectius. El primer, pràcticament i afortunadament desmuntat, és el benefici econòmic d'un particular, d'un senyor que s'ha intentat lucrar a través i a costa del prestigi, del bon nom de les nostres illes. Però també un altre benefici, un altre objectiu, el benefici polític del Sr. Antich, la necessitat de muntar una nova operació d'imatge per

al Sr. Antich per presentar-se davant la societat, perquè hem de recordar que va ser el Sr. Antich, el president d'aquesta comunitat autònoma, qui en el mes de juny d'enguany va presentar públicament a la capella del Consolat, *urbi et orbe* davant tota la societat, aquest suposat premi. I on és avui el Sr. Antich?, l'han sentit parlar durant aquestes darreres setmanes, d'aquest premi? Desaparegut. Ni tan sols, com sol ser massa freqüent ja, és present avui aquí en aquesta discussió, on s'està discutint en relació a la credibilitat o no d'un premi del qual ell es va vanagloriar al principi, quan ho va presentar.

S'ha intentat enganyar molta gent, molta gent. Fins i tot hem sentit en qualche moment que el Partit Popular posava obstacles a aquesta designació i posava pedres a les rodes a una cosa que pot ser positiva per a les Illes Balears, i jo els he de dir que això és fals, res més lluny de la realitat. Jo li he de dir, Sr. Conseller de Presidència, que els consellers del Partit Popular en el Consell Insular de Mallorca de bona fe i de bona voluntat al principi varen votar a favor, es varen adherir a aquest muntatge, perquè desconeixien, naturalment, la magnitud i l'entitat d'aquesta estafa, com ho va fer també l'Ajuntament d'Inca, governat pel Partit Popular, i com ho va fer també el mateix govern de l'Estat felicitant el Govern d'aquesta comunitat autònoma per aquesta distinció, naturalment ignorant les circumstàncies i les condicions que envoltaven tot aquest muntatge.

Però la realitat quasi sempre s'acostuma a imposar, i es varen conèixer els fets. Res de 27 candidatures, Sr. Garcias, 3, dues d'elles a més que no pertanyien a la Unió Europea. A més, segons s'ha pogut descobrir també recentment, les Illes Balears no complien els requisits que exigia l'organització d'aquest premi, perquè no comptava amb el suport i amb l'adhesió de totes les institucions públiques d'aquesta comunitat autònoma, com és el cas del Consell Insular de Menorca. Un jurat que no té cap tipus de reconeixement oficial per part de la Unió Europea, i que ja vàrem discutir suficientment a la interpell·lació en què va haver d'intervenir el conseller de la Funció Pública perquè no n'hi va haver d'altre disposat a assumir el paper d'haver de defensar un paper tan trist com aquest. Es varen conèixer els escàndols en què es veia involucrat l'organitzador d'aquest muntatge, el Sr. Tudela, a Amèrica, on va pretendre vendre premis similars a determinades ciutats. I finalment es va descobrir el pitjor de tot: tot el pastís de les comissions. Aquest senyor volia que les Illes Balears hi posassin en nom, que les empreses hi posassin els doblers i ell parlar la mà i endur-se'n el 5 o el 10%, segons els casos, en comissions.

Tot ha sortit a la llum, tots ho coneixem, tots sabem que estam davant un premi inventat per un particular sense cap tipus d'aval oficial ni de reconeixement oficial per part de la Unió Europea, i sobretot sense cap tradició. Un premi el paral·lisme del qual no és el Nobel, ni molt menys, ni molt menys, per favor, Sr. Garcias, si ens va fer riure a tots; ni tan sols, com va dir el Sr. Sampol, el cotxe de l'any, que li he de recordar que el trien 500 periodistes especialitzats, i aquí dos amiguets que s'han posat d'acord perquè un senyor guanyi doblers. Aquí l'únic paral·lisme que té aquest premi, Sr. Garcias, és amb aquests premis a tant el quilo com vulgar mercaderia de plaça, com són la capital americana de la cultura

i la capital catalana de la cultura, que han fet tristament famós el Sr. Tudela arreu del món intentant vendre premis a pobres ingenus o a innocents ciutats d'Amèrica i de Catalunya. Patètic, Sr. Conseller, senzillament patètic.

I davant això l'única resposta que hem tengut del Govern, en lloc de reconèixer l'error, en lloc de reconèixer l'equivocació i tornar enrere, l'única resposta que hem tengut és que, com que no hi haurà comissions, com que han descobert al final que aquí hi havia comissió, com que no hi ha comissions i això ho hem eliminat la cosa ja va bé, ja podem continuar endavant. No, Sr. Conseller, no, no, això continua essent un frau, un engany, una estafa als ciutadans d'aquestes illes. El problema no és que hi hagi comissions o no, el problema és que estam davant allò de l'estafa de l'estampeta i del *tocomochó*, això és un premi que s'ha inventat un senyor i que naturalment no té cap reconeixement i que, per descomptat, aquestes illes com més aviat millor n'haurien de sortir per deixar el nom de les Illes Balears i el nostre prestigi en bones condicions i no com l'estan arrossegant durant aquests dies vostès des del Govern.

I vostès també, al marge de dir que renunciaran a les comissions o que aquest senyor renunciarà a les comissions, una altra cosa que se'ls ha acudit dir és que hi ha hagut el Partit Popular i determinats mitjans de comunicació i, sobretot, un eurodiputat que han actuat deslleialment, si resulta que és actuar deslleialment investigar les coses, analitzar les coses, estudiar-les i descobrir un comissionista que es vol lucrar a costa de les Illes Balears, i que si no hagués fet el mitjà de comunicació, si no ho hagués fet el Partit Popular o aquest eurodiputat que tant els cou, segurament aquest senyor s'estaria enduent comissions d'empreses particulars d'aquestes illes amb el consentiment i amb el vistiplau del seu govern, Sr. Garcias, i això és molt greu perquè, de què han servit les seves oficines a Brussel·les?, de què han servit? No els han pogut informar de la poca seriositat d'això? De què li ha servit tenir una oficina per Berlín amb un director a mitja jornada i que a més fa feina des de Palma i que es dedica a escriure cartes als diaris criticant el Partit Popular? De què els serveix tot això? De res, ha hagut de ser el Partit Popular que els descobrí el pastís, que els descobrí l'engany i, en definitiva, el que descobrí un frau monumental que afortunadament, almanco en el que fa referència a les comissions, s'ha pogut aturar.

Nosaltres estam convençuts que el Partit Socialista Obrer Espanyol no tornarà enrere, n'estam convençuts perquè nosaltres no tenim cap dubte d'això, estam convençuts que formaven part d'aquesta operació. Sí, Sr. Garcias, vostès formaven part d'aquesta operació, tant de l'operació política per encimbellar el Sr. Antich, com per donar el vistiplau perquè un altre senyor particular se'n lucràs. Però què farà el PSM?, què farà el PSM, que a Menorca ha manifestat claríssimament que això no és gens clar i que és un engany i que és un muntatge? Què farà? Nosaltres creim que el PSM en el Govern, especialment el seu vicepresident, ja ha perdut la seva virginitat, al ritme, a més, del comptakilòmetres del seu cotxe oficial, o sigui, a una velocitat vertiginosa. Però, i els seus militants? Els seus militants acceptaran aquest "seguidisme" de l'estratègia electoral del PSOE?, l'acceptarà el PSM? I el Sr.

Grosske, avui ja assegut a unes cadires de diputats, donarà suport vostè, Sr. Grosske, avui, al frau, a l'engany, a l'estafa d'un particular?, que ha estat gràcies als mitjans de comunicació i gràcies a l'oposició del Partit Popular que hem aconseguit aturar que almanco no cobri comissions? Vostè consentirà avui aquí que aquest senyor encara continuem amb ell, amb un premi que s'ha demostrat d'una manera clara i rotunda que l'ha muntat ell, que l'ha organitzat ell, que no té cap tipus de prestigi ni cap tipus de reconeixement? La seva honestat, Sr. Grosske, la seva transparència li permetran de veres votar en contra en aquesta moció? Ho vull veure, Sr. Grosske, avui l'esperam.

Nosaltres creim que aquesta és una moció que es basa en el sentit comú: reconèixer l'error, senzillament renunciar a un premi que no és més -torn repetir- que un muntatge i que una farsa. Estam davant d'un intent d'aprofitar la imatge de les Illes en benefici particular i privat d'un senyor, perquè el benefici del Sr. Tudela no només són les comissions, Sr. Garcias. El benefici del Sr. Tudela no només són les comissions, que afortunadament ja hi ha renunciat, malgrat la seva desídia i la seva incompetència, Sr. Garcias, malgrat la seva desídia i la seva incompetència perquè vostè, si no hi hagués hagut denúncies ho hagués consentit i ho hagués tolerat, però el benefici del Sr. Tudela no només són les comissions, el problema és que el nom de les Illes Balears serà la carta de presentació perquè aquest senyor pugui enganyar, pugui defraudar i pugui estafar altres regions europees, i això no ho podem consentir. El nom de les Illes, el prestigi de les nostres illes hauria d'estar molt per damunt de tot això. Aquest premi, Sr. Garcias, no té cap tipus de prestigi, no té cap tipus de reconeixement, és un engany, és un frau.

Nosaltres estam convençuts, des del Partit Popular, que les nostres illes tenen actius, tenen condicions i requisits suficients per rebre moltes distincions i molts de premis, però premis seriosos, premis prestigiosos, premis que cerquin l'interès de la comunitat autònoma de les Illes Balears, no l'interès particular d'un aprofitat. No necessitam, Sr. Garcias, senyores i senyors diputats, no necessitam els muntatges del Sr. Tudela per poder promocionar-nos, per promocionar el nom de les nostres illes en el món. Al contrari, jo crec que anar de la mà de subjectes que pretenen enriquir-se a costa del nostre nom, ens du més perjudicis que beneficis. Jo els deman, senyores i senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer, vagi acabant, per favor.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí, Sr. President, tot d'una. Jo els deman, senyores i senyors diputats, que obrin els ulls a la realitat, que no continuïn entestats en aquest error i que renunciïn a un premi que, lluny de destacar les condicions i els avantatges que sí tenen les nostres illes, l'únic que fa és demostrar que hem estat enganats per un particular i convendria que no ens continuïn enganant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer, per la seva defensa de la moció. Grups que vulguin intervenir? Sr. Grosske, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOLE:

Bé, avui el Sr. Flaquer, al qual vull felicitar pel seu nou càrrec de portaveu del Partit Popular, m'espera. Idò que m'espera, per parlar d'una qüestió que sembla ser que és de la màxima importància política, que és un ser i no ser d'aquesta comunitat, dels que som membres d'aquesta cambra i que sembla que aquí ens ha passat no sé quina catàstrofe. Bé, idò el que ens ha caigut és una distinció que serà més o manco valuosa, que serà més o manco prestigiosa, però no deixa de ser una distinció. Pitjor seria que a aquesta comunitat li haguessin passat altres coses i que fos coneguda, per exemple, per la comunitat on el govern autonòmic generà més escàndols de corrupció del conjunt de l'Estat, que és una distinció que aquesta comunitat tenia en anteriors legislatures i que afortunadament ha deixat de tenir.

Jo he estat repassant el discurs del Sr. Flaquer en defensa d'aquesta interpellació, i la veritat és que jo em pensava que retirarien la moció, perquè al final, enmig dels aplaudiments del Sr. Manolo Jaén, i present *-hombre, y tan presente, omnipresente, diría yo, en los debates*, igual que el Sr. Font-enmig dels aplaudiments del seu grup va arribar a la cimera de la seva argumentació amb les següents frases: "Això és un escàndol majúscul, perquè vostès han organitzat un premi perquè aquest senyor se'n lucra i se'n beneficia, i vostès si tenguessin dos dits de vergonya haurien de sortir ja d'aquesta farsa i d'aquest muntatge, deixar d'enganyar les empreses i deixar de muntar negocis particulars per a persones com el Sr. Tudela. Perquè això és molt greu, Sr. Costa; vostès han muntat tot un capítol, tota una pel·lícula i tota una història amb l'únic objectiu que el Sr. Tudela se'n dugui el 5 o el 10%". Això va ser el nus fonamental de l'argumentació, això va ser el que va arrabassar els aplaudiments que també consten en el *Diari de Sessions*. Bé, ja no hi ha cap tipus de lucre per a l'entitat privada, ja no hi ha el 5 o el 10% i no ha variat la posició, això continua sent, avui ja s'ha dit una estafa directament, una estafa, la qual cosa té implicacions des del punt de vista penal. No ho acabam d'entendre, no entenem perquè es manté la moció en els mateixos termes, quan un factor tan essencial des del punt de vista del Sr. Flaquer i del Partit Popular ha canviat de manera radical. Jo sospito que..., perquè en definitiva l'argumentació fonamental no és el lucre, *el lucro cesante* del Sr. Tudela i de l'entitat que organitza el premi, sinó això que el Sr. Flaquer ha esmentat a la seva intervenció una mica de passada i que és el benefici polític per al Sr. Antich i per al Govern de les Illes Balears, això jo crec que és allò que els crema de veritat. El fet que el Govern de les Illes Balears pugui desenvolupar una sèrie d'actuacions a nivell europeu, o aquí a les pròpies Illes Balears, duent gent de la Unió Europea i bé que això sigui presidit pel Govern de la comunitat autònoma, lògicament i pel seu President, això és d'allò que autènticament no se'n poden donar passada, això és allò que els posa

nerviosos poc abans d'unes eleccions autonòmiques. D'aquí aquests nervis absolutament desproporcionats.

Jo he assistit a tot aquest debat sobre el maleït premi sense moure una cella, això de rebre premis i totes aquestes coses és de dretes o és d'esquerres? Jo ho he cercat en los *principios fundamentales del movimiento*, en el pacte de Govern del 99, en els texts del jove Marx, no he trobat cap referència a aquestes qüestions. Això ideològicament quin color té? Jo crec que això no té gaire color polític més enllà naturalment que les coses s'han de fer rigorosament i amb sensatesa i a partir d'aquí valen moltes valoracions i totes són respectables, jo som d'un grup, jo som representant d'un grup polític que ha tengut dubtes de com s'ha duit aquesta qüestió i que els ha manifestat a diverses instàncies, i què? Perquè evidentment es poden donar i es poden tenir diverses apreciacions i valoracions sobre la utilitat de totes aquestes actes de promoció, de projecció institucional, mediàtica, ciutadana, política, que va associades a aquest premi i es pot pensar que això és més útil, manco útil i efectivament el fet que hi hagués una retribució indeterminada derivada d'un percentatge d'allò que es recaptés de fons privats per a aquesta qüestió era una mala fórmula per retribuir unes activitats d'assessorament que havia de donar l'entitat organitzadora del premi. Era una mala fórmula i això ha estat discutit a l'àmbit del pacte de Govern i s'ha decidit entre tots que era millor anar a una fórmula diferent i que desapareguessin aquestes clàusules que en el seu moment es varen establir. I això s'ha canviat, bé i ben canviat està i si s'havia de dir que això era incorrecte, ben dit està, però això es podia arreglar, ho varem arreglar amb una reunió de dues hores, no és necessari muntar tota aquesta pel·lícula.

En definitiva desaparegut això, que jo pens i reiter aquí que no era adequat, bé no és que vulgui donar idees, però efectivament si l'organització del premi havia de percebre algun tipus de retribució hauria de ser contra l'acta d'assessorament de promoció d'allò que sigui que efectivament efectués realment i en funció d'uns barems objectius, mai d'un percentatge. És a dir, no vull donar idees perquè ara s'ha renunciat a qualsevol tipus de retribució i no és qüestió de reobrir el debat, però hagués estat una fórmula raonable i acceptable. En qualsevol cas què passa una vegada acabat això? Idò passa que a les Illes Balears i fora de les Illes Balears s'organitzaran una sèrie d'actes que tendran a veure amb reflexions sobre Europa, sobre el paper de les regions a Europa, sobre les Illes Balears a Europa, bé i això està una mica per definir encara i jo crec que entre tots, entre les entitats privades, les entitats públiques, els grups parlamentaris, el Grup Parlamentari Popular allò que haurien de fer és avaluar aquest seguit d'actuacions d'actes de promoció institucional i dir bé, mira això sembla realment útil, això està mal enfocat, es troba a faltar no sé què s'hauria d'haver fet i es fa una crítica política d'allò que es pugui desenvolupar. No hem arribat a aquest punt, quan hi arribem farem una crítica del programa d'actuació, jo m'imagín que de part del Govern, nosaltres ho impulsarem en qualsevol cas i es tendrà la mà estesa absolutament per discutir amb els grups parlamentaris quina és l'orientació que han de tenir aquestes actuacions, quan el finançament està clar, finançarà institucions privades i institucions públiques. Però en qualsevol cas no hi ha la més

mínima, a partir d'aquesta modificació d'aquestes clàusules que feien referència a les retribucions de l'entitat organitzadora, no hi ha cap tipus d'encobriment, no hi ha cap tipus de problema entre allò que seria el benefici públic derivat d'un programa d'actes, que entre tots hem d'avaluar i allò que seria el benefici privat. Això que era l'únic punt realment preocupant ha desaparegut de la qüestió, no sé exactament on és el problema.

Jo insistesc, el problema crec que és que qualsevol acta institucional de les Illes Balears genera malestar a segons quins escons d'aquesta cambra i em sap greu, perquè jo crec que hem de saber compaginar la crítica política, el respecte institucional i la defensa dels interessos de la comunitat. Jo fins i tot crec que el premi que s'ha donat pel tema de l'ecotaxa a la fira de turisme, jo crec que a més d'un li haurà sabut greu, idò a mi no i al nostre grup tampoc. Ens agrada molt que una actuació de les Illes Balears serveixi de punt de referència per a polítiques turístiques en el conjunt de la Unió Europea, pensam que és una magnífica notícia. I en qualsevol cas qui estigui en contra de l'ecotaxa, naturalment hi pot continuar estant, no passa res, es pot estar contra el criteri del Govern balear, contra els criteris majoritaris de la ciutadania i contra els criteris majoritaris dels que varen concedir el premi a nivell europeu, però haurien d'anar una mica alerta de saber distingir on s'acaba el límit d'allò que és la confrontació partidista natural i on comença quan feim trontollar una mica les institucions i el prestigi de la comunitat.

I jo crec que això és un límit que des d'aquesta banda de la cambra no es té excessivament clar, curiosament s'invoca amb el discurs que fa el Sr. Flaquer en aquesta tribuna, s'invoca però a la vegada amb molt mala fortuna, de veritat. No hi ha ja cap tipus de problema respecte al possible benefici privat que se'n derivi d'aquesta qüestió, ja no hi ha res d'això, ja no hi ha cap tipus de problema que una actuació institucional o un conjunt d'institucions financeres i no financeres de caire privat, en una activitat que pugui significar promoció per a les Illes Balears puguin paral·lelament beneficiar d'una manera indeguda o excessiva a una entitat de caràcter privat. Això ha desaparegut del mapa, l'única cosa que ens quedarà és per a l'any 2003 una sèrie d'actuacions...

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Grosske vagi acabant per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Acab immediatament. A nivell d'Illes Balears i a nivell europeu que serviran en definitiva de projecció de la nostra imatge en el marc de la Unió Europea. Avaluem aquestes actuacions, sabrem si són adequades, si són útils, si són inútils, si són ben orientades i facem un debat polític sobre això. La resta a mi em sembla, de veritat, d'un mal saber dur el lloc de què efectivament quan hi ha una promoció de la comunitat autònoma de les Illes Balears, presideix els actes del Govern el President del Govern de les Illes Balears i això jo crec

que és allò que no en pot donar passada el Grup Parlamentari Popular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. No m'ha quedat clar si el PSM-Entesa Nacionalista volia intervenir? No. Idò a continuació té la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Diéguez per un temps de 10 minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El Grupo Parlamentario Popular ha planteado hoy ante este pleno lo que la historia de amor, desamor, celos y arrepentimiento como iremos viendo. La historia de amor comienza, como no podía ser de otro modo, en primavera, en la primavera de 1999, en el mes de mayo cuando el Partido Popular decide ofrecer al Sr. Tudela la cantidad de 72.121 euros si Ciudadela pasaba a ser la capital de la cultura catalana, sin que el beneficiario de dicha suma se comprometiera a organizar nada. Pese a ello al Partido Popular le pareció bien abonarle 6.010 euros cada mes durante un año. Las elecciones municipales del 99 truncaron aquel idilio y el Partido Popular no pudo gastar los 6.010 euros mensuales, a los que se había comprometido por un galardón que no estaba organizado, ni apoyado por la Unión Europea, ni por la federación de asociaciones de vecinos, ni por la comunidad de propietarios de la escalera de la alcaldesa popular.

Llegamos al año 2002, un jurado internacional compuesto por destacados miembros de la Unión Europea, aunque interviniendo a título particular, deciden que nuestra comunidad autónoma sea región europea del año 2003, nombramiento de nueva creación, al que en el primer año sólo concurren 3 regiones de las 27 que se interesaron por hacerlo y lástima que no lo hicieran, lástima que no lo hicieran porque Baleares reúne condiciones para ser la región más destacada de Europa, intervenga quien intervenga, 3 o 27 y el mérito de que ello sea así no es de ningún Gobierno, es de toda la sociedad. Llegados a este punto el Partido Popular desvaloriza el reconocimiento porque Madrid dicen no llegó a presentarse, pese haberse interesado por hacerlo. Vaya confianza que tienen en las posibilidades de esta tierra, que se vayan a Madrid los que piensen que de haberse presentado Madrid el nombramiento habría sido para esa comunidad autónoma, los que piensan que esa comunidad es mejor que las Islas Baleares. El Partido Popular desvaloriza el reconocimiento porque dice que los altos funcionarios de la Unión Europea que participaron a título particular no lo hicieron a título oficial, ¿es qué cree el Partido Popular que si el Sr. Albert Bore por ejemplo en lugar de ir de Albert Bore simplemente como fue, hubiera llevado boina, el cargo de presidente del comité de las regiones de la Unión Europea, habría considerado que las Islas Baleares son una región de segunda en Europa? Habría decidido exactamente lo mismo.

El Partido Popular desvaloriza el reconocimiento porque el presidente de la asociación que lo entrega ha podido tener

alguna actuación discutible y en eso algo de razón tienen, porque hay que reconocer, pero en cualquier caso también habría que reconocer su capacidad de rectificar. Sí que fue una actuación discutible el que hubiera vendido al Partido Popular el título de capital de la cultura catalana para Ciutadella a cambio de 72.000 euros. Cuando se trataba, por lo menos en aquel momento, de un reconocimiento sin valor económico, pero no por ello debemos de dejar de reconocer tanto al presidente de la organización, como al Partido Popular, a ambos el derecho a rectificar. Y de hecho el promotor del reconocimiento ha sabido rectificar y no solicitar ni un céntimo por el mero hecho del nombramiento de Baleares como región europea del año, por el cual no iba a recibir ni un sólo céntimo del presupuesto público. Incluso ha llegado a renunciar al porcentaje de los patrocinios que el mismo consiguiera, por lo que no percibirá ni un céntimo de entidades privadas que colaboren en el proyecto. Que diferencia con los 72.000 euros de dinero público que quería pagarle el Partido Popular en el año 1999. Con unos, con el Partido Popular, por dinero, con otros gratis.

Lo lógico es que comiencen los celos y comienzan los celos y como en otras célebres situaciones de celos aquí también tenemos un Otelo, pero que no está en Venecia sino en Bruselas, cuyos despachos comienza a recorrer para desprestigiar a quien sólo se le entregaba a su Partido Popular por dinero. Y como si fuera a relevar un gran secreto, nuestro Otelo trata de demostrar que el reconocimiento lo otorga una entidad de carácter privado. El acto oficial del nombramiento de Baleares como región europea del año 2003 tuvo lugar el 25 de junio de 2002 y yo leo en un periódico de 26 de junio de 2002, "la organización región europea del año es una institución de carácter privado". No hace falta investigar, leo los periódicos, si hubiera leído este periódico en lugar de estar abstraído en su mundo, nuestro particular Otelo, se podría haber ahorrado preguntar si dicha organización era o no una institución de carácter privada. Salió publicado en los periódicos al día siguiente. Posteriormente Otelo difundió que uno de los miembros del jurado no había participado en la votación, concretamente el Sr. Bore, vaya ridículo. A la vista de su imaginación ese Sr. Bore se ha visto obligado a rectificar el patinaje, "entresaco". Dice el Sr. Bore: "Consideré que la idea de designar una región europea del año era una iniciativa excelente y por ese motivo acepté participar, escogiendo a Baleares y a la República de Carelia, espero que en los próximos años muchas más regiones se vean atraídas por iniciativas de esta índole" y concluye: "le deseo a las Islas Baleares mucho éxito como región europea del año 2003". Hasta un inglés no desea más éxito que el mallorquín que eventualmente ejerce de negro Otelo en Bruselas y digo negro, no por el color de piel del mítico personaje, sino por las oscuras intenciones del nuestro.

La siguiente especie que difunde nuestro Otelo particular es que el jurado que eligió a las Islas Baleares votó por correo electrónico, no redireccionado, ignorando si sus quejas provenían de lo primero o de lo segundo. Hablemos de votaciones virtuales. Leo en un periódico lo siguiente "Baleares se podrá acoger a los fondos de la Unión Europea para catástrofes", "el mallorquín Carlos Ripoll logra que se

incluya a las Islas entre los beneficiarios". No entraré en el fondo de la veracidad de si las Baleares se pueden acoger o no, únicamente decir que pensé que seguro que esta persona habrá votado a favor de que así sea y pretenderá acogiéndose al colectivo que votó en el mismo sentido particularizar el mérito. Pues bien, me fui a las actas del Parlamento Europeo, cojo el informe final sobre la propuesta del reglamento del Consejo por el que se crea el fondo de solidaridad de la Unión Europea, Comisión de Políticas Regionales, Transportes y Turismo, miro reunión de 7 de octubre de 2002 por el que la Comisión de Políticas Regionales, Transportes y Turismo por 50 votos a favor, 0 en contra y 3 abstenciones aprueba esta resolución. Y resulta que en la lista de votantes no está, ¿fue un voto virtual lo suyo? No está, no participó. Digo ahora ha participado en la Comisión de Presupuestos, me voy a la Comisión de Presupuestos, reunión de 3 de octubre, se examina el proyecto y en esa reunión se aprueban las enmiendas por unanimidad. Miro la lista de diputados presentes, aquí la tengo, no está, no está. ¿Cómo después de haber conseguido aprobar una disposición sin ni siquiera ir a votar pueda asombrarse de que otros aprueben algo de mucha menor importancia, por supuesto, votando por correo electrónico, no redireccionado por supuesto? Creo que con lo dicho basta ya para que puedan calibrar en su justa medida los esfuerzos de nuestro Otelo, abrasado en celos, que pretendía como un moderno Cid Campeador ganar la batalla de claro matiz electoralista después de estar políticamente muerto.

Pero dejemos a nuestro Otelo y la parte de celos y vayamos ahora a la parte de arrepentimiento. Hace dos semanas se vio en esta cámara una interpelación del Grupo Parlamentario Popular por un posible fraude en la designación de Baleares como región europea del año. En la moción que tenemos para ir a debate ha desaparecido toda mención al fraude y está impregnada de arrepentimiento por haber dado apoyo al nombramiento, apoyo que ha dado el Sr. Aznar López, del que no nos ha llegado su arrepentimiento, apoyo que ha dado el Partido Popular de estas Islas y en diversos ámbitos políticos y del que ahora se arrepiente. Decía que es una historia de arrepentimiento y añadiré ahora que se trata de una historia a la que no le faltan detalles turbios. Hablo de arrepentimiento por cuando el Partido Popular había expresado, como ya he dicho, su apoyo a este nombramiento de una u otra manera, hasta que tuvo lugar la irrupción de nuestro Otelo. Cuando se firmó el acuerdo de nominación de las Islas Baleares como región europea del año 2003, que lo tengo aquí en mi mano, documento que sirvió al portavoz del Grupo Parlamentario Popular en el debate de la interpelación, como si se tratara de un documento secreto, objeto de investigación, se nos ha hablado de la investigación hecha por el Partido Popular, resulta que lo veo, llego a la última página y está firmado por un miembro del Grupo Parlamentario Popular, dándole cuanto menos su visto bueno.

Posteriormente había que darle publicidad al documento, pero había un problema que si se entregaba, aparecería la firma de un miembro del Grupo Parlamentario Popular dándole el visto bueno. Recordarán que cuando Stalin se arrepintió de haber conocido a Trosky, encontró un sistema para evitar el mal recuerdo que le suponía, y a las fotos en las que aparecía

Trosky se decidió trucarlas para que desapareciera. Pues bien, el Grupo Parlamentario Popular decidió darle una solución Stalin al acuerdo de nominación de las Islas Baleares como región europea del 2003, que molestaba que estuviera presenta la firma del Partido Popular en el acuerdo, muy fácil, se rompe, se quita y ya está y se entrega el documento sin su firma, cuidadosamente manipulado al respecto y despojado de la última hoja. Esto se llama mala fe en la información. Al Partido Popular se la ha votado el discurso sobre esta cuestión sin ir a lo esencial, a lo que es importante para nuestra comunidad autónoma y es que en toda esta cuestión lo accesorio de lo accesorio se ha hecho categoría, lo esencial en la nominación de Baleares como región europea del año 2003 es ver entre todos los grupos políticos ¿qué vamos a hacer para incrementar el conocimiento y reconocimiento del hecho regional europeo? ¿Qué aportaciones podemos hacer para la construcción regional y la integración europea? ¿Qué podemos hacer, en fin, para proyectar las Islas Baleares en el conjunto europeo internacional y demostrar que las Islas Baleares son algo más que un sitio para tomar el sol? Con todo ello mejorar la imagen de nuestra comunidad, pero al Partido Popular le importa poco perjudicar la imagen de las Islas Baleares si con ello creen que pueden mejorar sus expectativas electorales. O mía o de nadie como diría Oteló, que llegó a estrangular a Desdémona. En su concepto patrimonial y no representativo del poder político si no son suyas las Baleares poco importan, nos encontramos con que nada nuevo hay bajo el sol...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, vagi acabant per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí. Acabo en un segundo. Fue también en un mes de noviembre, creo que fue el 8 de noviembre, concretamente del año 63, nos contaba Cayo Crispo Salustio en su conjuración de Catilina que después de que el cónsul Marco Tulio le diera un repaso en el Senado romana al conspirador Catilina, este abandonó el Senado, salió gritando a la representación del pueblo romano y diciéndoles: “vuestra destrucción apagará mi incendio”. Igual entonces que ahora, el beneficio propio, por delante del colectivo. El Grupo Parlamentario Popular no tiene inconveniente en perjudicar a nuestra comunidad autónoma, con tal de medrar electoralmente. Nada más.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació per contradiccions té la paraula el Sr. Joan Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que no sé per quins dels dos portaveus del Partit Socialista Obrer Espanyol he de començar, si pel Sr. Grosske o pel Sr. Diéguez, perquè avui em sap greu que no hi sigui el Sr. Grosske perquè avui s’ha llevat la careta d’una manera ja definitiva, vostès s’han donat compte que entre la interpellació i la moció, l’únic membre que no és del Partit Popular que no és

del Partit Socialista que ha volgut sortir a defensar el Govern ha estat el Sr. Grosske? Se’n donen compte, que ni Els Verds, ni Unió Mallorquina, ni el PSM, l’únic el Sr. Grosske. Jo crec que li faran gratuïtament el carnet del PSOE, ja només li faltava que qualcú l’avalés, avui ja tenim el Sr. Grosske segur dins el Partit Socialista Obrer Espanyol.

I sentir dir al Sr. Grosske que això és un tema que no té importància, que no entén la màxima importància política que s’ha donat a aquest tema, però és que no volem reconèixer que aquí hi havia un particular que si no s’hagués denunciat aquesta operació s’estava lucrànt i beneficiant a costa, don la benvinguda al nou portaveu del Partit Socialista Obrer Espanyol, efectivament Sr. Grosske al qui no he pogut contestar abans, però li continuo contestant. Li deia que avui ja s’ha llevat la careta, avui ja és evident la seva defensa a ultrança d’allò que és el Partit Socialista Obrer Espanyol avui ja ha adquirit quotes insuperables, l’únic diputat que no és del Partit Socialista Obrer Espanyol que s’ha dignat sortir aquí a defensar aquest Govern, ja deia jo que ni Unió Mallorquina, ni Els Verds, ni el PSM, ni ningú, vostè. És evident. Miri, el Sr. Portella, que té molta més dignitat que vostè, moltíssima més i que creu molt més en les seves idees i en les seves conviccions que vostè, a Menorca quan encara no es sabia res de comissions, perquè les comissions es varen denunciar fa 15 dies, s’hi va negar a aquest muntatge i no hi havia comissions, el tema de les comissions ha estat un afegit, una cosa més dins tot un muntatge i dins tota una farsa que és evident i que és claríssima i el Partit Popular no posa obstacles a aquestes designacions. El Partit Popular ja li he dit que des del principi, amb bon principi li va donar suport a Inca, li va donar suport al Consell Insular de Mallorca i fins i tot un membre, Sr. Diéguez, que anava en representació del President del Parlament, no com a Grup Parlamentari Popular, va participar en aquell acte del Consolat de Mar perquè es desconeixien totes les condicions i totes les circumstàncies que han envoltat aquest cas.

Jo crec que la qüestió és molt clara, no és un problema de comissions, Sr. Diéguez a vostè li hauré de contestar poc, perquè ha divagat molt i aquí la qüestió és molt clara no es tracta de comissions es tracta que aquí hi ha hagut un aprofitat, un senyor particular que ha vengut aquí i ha dit, “senyors del Govern de les Illes Balears, jo els ofereixo que vostès posin el nom, el prestigi, que posin la possibilitat que venguin empreses i jo me’n duré el 5 o el 10%. I afortunadament li han llevat les comissions, però quin prestigi té aquest premi, m’ho volen explicar? Quin prestigi té un premi que el s’ha inventat, com allò de’n “Juan Palomo, yo me lo guiso, yo me lo como” i ja ho vaig dir l’altre dia, s’ho ha inventat ell, no té el més mínim aval, no té el més mínim reconeixement. Si fins i tot, el President del Comitè de les Regions Europees primer va dir que no havia participat, després sembla ser que hi va haver pressions perquè digués que sí, ni se’n recordava de si hi havia participat o no. Si vostès mateixos han anat baixant el prestigi, varen començar amb el Nobel i han acabat amb el “coche del año”, és que això és una vergonya. Sr. Sampol, és una vergonya que vostè vengui aquí i compari aquest premi amb el “coche del año”, és una vergonya. Miri, el “coche del año” que vostè el va voler desprestigiar, són 500 periodistes especialitzats que es reuneixen i atorguen aquest premi i aquí ha estat el Sr. Tudela

i dos funcionaris. Sr. Sampol, si vostè tengués un poquet de dignitat i volgués defensar de veritat el prestigi d'aquestes Illes no es prestaria a aquests "cambalaches". Ho he dit abans, no hi era, li ho repetiré, no sé què opinaran els seus militants, la seva virginitat, ja li he dit, l'ha perduda a un ritme molt ràpid durant aquests tres anys...

(Rialles)

Sí, però m'agradaria saber què en pensen els seus militants de la seva entrega a l'estratègia electoral del Sr. Antich i del Partit Socialista. Perquè aquest és el tema, no ens enganyem més senyores i senyors diputats. Aquí estam davant un intent claríssim d'engany a les Illes Balears, que afortunadament en allò que fa referència a l'aspecte econòmic ha estat aturat, afortunadament, gràcies a les denúncies, que ara acusen de deslleialtat, dels mitjans de comunicació, del Partit Popular i d'un determinat eurodiputat. El que és cert i veritat és que comissions al marge, aquí hi ha un senyor que vol utilitzar el nostre nom com a carta de presentació per a futurs enganys i per aquí no hi hauríem de passar, el nostre prestigi i el nostre nom no haurien d'estar en les mans de subjectes com aquest.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer per la seva intervenció. Sr. Grosske per què em demana la paraula?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Demanaria la paraula per torn de contradiccions...

(Aldarull a la sala)

He estat virulentament contradit pel Sr. Flaquer, a més amb al·lusions a la meua dignitat. Per tant, m'agradaria un torn per enriquir el debat polític.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència...

(Aldarull a la sala)

Senyors del Grup Popular per favor. Aquesta presidència lamenta en tots els casos la virulència, però el torn de contradiccions l'ha emprat el que ha estat contradit, jo comprenc que contradits som tots sempre. Per tant, no obrirem un nou torn en aquest cas.

(Remor de veus)

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Ellos se lo pierden, a mí me da igual.

EL SR. PRESIDENT:

Substanciat el debat senyores i senyors diputats procedirem a la votació de la moció.

(Remor de veus)

Aquesta presidència està esperant, Sr. Font, que el Grup Popular es tranquil·litzi perquè puguin saber bé el que voten, no sigui que es produeixi un error de votació i posteriorment haguem de repetir la votació. L'acte de votar és un dels més importants del Parlament.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 27, vots en contra 31. En conseqüència queda rebutjada la moció 3944 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de Balears com a regió europea de l'any 2003.

V. Proposició no de llei RGE núm. 3542/02, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a gasoducte en la planificació energètica de les Illes.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que és la proposició no de llei 2542 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa al gasoducte en la planificació energètica de les Illes. El diputat Sr. Alorda té la paraula en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista per defensar la proposició no de llei.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que la proposició és molt senzilla i pràcticament es defensa en els seus propis termes, jo crec que és una moció molt elemental que confiàvem que poguéssim tenir el suport unànime de la cambra, però com que veim que s'hi han presentat esmenes per ventura havíem pecat d'ingenu. Voldríem anar errats i aviat ho sabrem. Reparin que la iniciativa, si s'han entretingut en llegir-la, és molt senzilla, demanam que les Illes Balears rebin un tractament just, lògic, de la planificació energètica de l'Estat, que es respecti l'opció energètica que democràticament hem adoptat i no entenem, o crec que és molt difícil argumentar estar en contra d'una cosa tan senzilla, simple i entenedora.

Les Illes Balears hem estat molts anys sense una planificació energètica pròpia i crec que tots convindrem en què hi ha hagut una mancança notable d'inversions rellevants, que hagin permès resoldre o afrontar la precarietat d'infraestructures de generació i distribució d'energia, mentre s'anava produint un augment espectacular de consum elèctric, sense que tampoc s'hagin fet mesures importants de gestió de la demanda o d'una veritable contenció. Afortunadament el Govern de les Illes Balears sí que ha afrontat en aquesta

legislatura, a la fi, el tant ajornat Pla director sectorial energètic aprovat l'any 91, l'any 2001, perdó, del qual evidentment no entraré ara a parlar dels seus objectius ni de les seves mesures, però només recordaré que fa una aposta decidida, jo crec que molt consensuada, on tothom hi venia a bé, pel gas natural. Els estudis es varen aportar, jo crec que hi havia avals rigorosos per a aquesta decisió i són demostrats i palesos els avantatges ambientals, d'eficiència energètica i econòmics que té aquesta opció.

A més, el pla també estableix quina hagi de ser la fórmula de transport del gas natural, s'opta pel gasoducte, com la millor opció d'interconnexió entre la xarxa estatal i les Illes Balears. També, en aquest moment, és l'opció més econòmica, la més interessant tècnicament, per motius de seguretat especialment, però també la millor ambientalment. La veritat és que qui presenta alternatives o se'n parla del transport per vaixell, per exemple, hauria d'anar precisant a quins llocs de la costa pretén que s'ubiquin els macromagatzems necessaris per descarregar el combustible, amb la dificultat que això suposa i comporta, i nosaltres pensam, i pensam que hi ha un gran consens en aquest sentit, que no en falten enlloc, crec que la solució del gasoducte és la millor opció.

En qualsevol cas, jo gosaria dir que, més enllà ara d'una intervenció, que no entraré a analitzar, del Col·legi d'Enginyers, hi ha un amplíssim consens, d'una coincidència enorme quan es va tractar el pla energètic, de les administracions, del sector empresarial i de les entitats ecologistes, fins i tot amb la solució adoptada, amb independència d'on ha d'arribar el gasoducte, que és un tema que també deixaré de banda.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, un segon. Jo demanaria a les senyores i senyors diputats que haguessin de tractar qüestions, molt lògicament, que deixassin que l'orador, ja que hem aconseguit que externament no hi hagi renou, doncs que internament també hi hagi el mínim renou possible. Sra. Cabrer, es donen per alludides? Agrairia als diputats i diputades que haguessin de tractar qüestions que les tractassin fora de l'hemicicle, de manera que l'orador, els que volguessin escoltar l'orador poguessin escoltar-lo.

Pot continuar, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, la meva gargamella li agraeix, i així i tot comprenc el desinterès relatiu de la cambra, perquè allò que plantejam, allò que defensam és tan obvi, tan lògic, tan simple, que, per ventura, tothom té una posició presa molt ràpidament, de dir que aquesta gent està defensant una cosa tan de sentit comú que no importa ens convenci el Sr. Diputat al respecte. Confiem que sigui així i serà el millor símptoma de la situació que s'ha produït a la Cambra.

Bé, ja he dit que hi havia un gran consens quan es fa el pla energètic, com gairebé sempre en aquest petit país, era el problema del finançament. I tanmateix, també una altra vegada

hem de reconèixer que no és un problema de finances públiques, pràcticament no és un problema de pressuposts, perquè aquí de l'únic que es tracta és d'entrar o no entrar dins el sistema gasístic espanyol; tanmateix tot repercuteix a tarifes i per tant l'important és estar dins el sistema o no estar dins el sistema, és a dir no s'està defensant ningú tan sols del que són les seves aportacions. Estam parlant d'una planificació energètica de l'Estat, a *grosso modo*, sense que jo hagi tampoc entrat ara a un detall, deu estar parlant d'inversions en gas de l'ordre del bilió de pessetes, perdonin que me mogui encara en pessetes perquè ho trob plàstic, i per tant resulten miserables les nostres demandes d'uns 40.000 milions de l'aportació que podria resultar aquest gasoducte; que, sempre parlant en xifres balears, un queda un poc esverat dels nombres quan les veu pactats en el continent, les veu a les grans línies i el que realment s'està fent en transport ferroviari, en xarxes de gas, realment veus que tot està a l'abast si hi ha voluntat política que hi estigui.

Per tant, senzillament, una altra vegada, aquestes miserables demandes són negligides pel planificador estatal. I s'ajornen, se'ns diu, en espera d'estudis addicionals, que no sabem que s'hagin encomanat a ningú, i que realment resulta un poc insultant. És a dir, l'Estat coneix amb precisió quines són les necessitats, les té perfectament valuades a tot l'Estat, es coneix quina és la fórmula idònia, s'aprova, i l'únic lloc on no sap què ha de fer són les Illes Balears. És realment sorprenent, més si les Illes Balears ja han fet un debat, ja han fet un debat social, democràtic, han optat per una opció, i senzillament, allò únic que hauria de fer el planificador estatal és recollir-la. Per tant, ens sembla realment de mal gust aquesta solució adoptada en aquest moment.

Més encara la cerimònia de la confusió, una cerimònia de la confusió de manual, que jo crec que tothom que ha estat un poc enmig i coneix la necessitat de camuflar les polèmiques sap fàcilment com és que s'han d'establir alternatives i un debat social sobre elles a temps intempestius, i això és el que s'ha produït: fins a quatre propostes diferents que es poden dissimular entre elles o no, la del gasoducte, la del transport de gas amb vaixell i plantes de regasificació a Mallorca i a Eivissa, la planta de regasificació a Mallorca i gasoducte fins a Eivissa i finalment la interconnexió del cable, que pot ser afegida o pot ser alternativa; i mentrestant, el que resulta insultant, el que resulta inacceptable, i això apel·lam que aquesta cambra, evidentment pel sentit de la dignitat, que li pressuposam, avui no hi ha dubte que s'hi rebel·larà, és que mentrestant no hi hagi res. Mentrestant ens movem en un debat d'hipotètiques alternatives, però no se n'adopta cap. Jo crec que, com apuntava, la solució és molt més senzilla, és acceptar l'opció que ja democràticament, ja des d'un debat tècnic, social, on ha participat tothom que ha pogut, l'Estat el primer amb la informació pública, doncs ha pogut aprovar quina és l'opció que ha generat les Illes Balears, que és el gasoducte. La resta, la veritat és que sona a ganes d'embullar troca.

Jo crec que la decisió del Govern, a més a més, resulta especialment sospitosa, i gens innocent, quan tenim present que el Ministeri d'Economia, al seu esborrany de pla energètic, considerava el gasoducte com a millor opció, des del punt de

vista tècnic, i la més rendible; i que aquest també era l'apunt, el camí que havia apuntat la Comissió Nacional d'Energia, com a òrgan consultiu, que creu necessari i urgent garantir el ple accés del nostre territori al mercat gasístic peninsular. És més, el gasoducte mateix ha estat ja vist com a d'interès comunitari per la Unió Europea. El tema tampoc no és anodí, en el sentit que, com vostès saben, la negativa de la construcció del gasoducte i la no arribada de gas natural a l'arxipèlag pot provocar seriosos problemes a les darreres inversions fetes a Mallorca, la central de Son Reus, on els grups instal·lats estan dissenyats per operar amb gas natural; a més dels considerables desavantatges ambientals que mentrestant patim. I naturalment, l'endarreriment, per no parlar de la inviabilitat, com a mínim parcial, de les intervencions i actuacions que preveu el nostre pla energètic de l'any 2001.

Per a més inri, ja quasi és una constant en aquest Parlament, haver de recordar tots els incompliments que estan recollits a la Llei del règim especial de les Illes Balears, al REB. Vostès recordaran l'article 15, on es fa un esment específic al gas, es fa un esment específic a l'energia, i que una altra vegada, després d'una llei que obliga específicament a un tractament diferenciat de les Illes Balears, mai no ens haguéssim pensat que aquest tractament consistiria a ser els únics exclosos; pensàvem que érem inclosos amb un plus, no els exclosos de la planificació energètica, com fins ara ha succeït, que pareix que a les Illes Balears ni cas ni gas, i crec que això és el que hem d'evitar. I segur que avui la indignació cívica de les senyories contestaran a aquesta actitud de l'Estat amb contundència i amb consens.

Llegíem, ahir, crec que eren unes declaracions del Sr. Arenas, on apuntava que l'aplicació de l'ecotaxa arruïnaria les Illes Balears. Jo crec que la veritat és que si no l'han arruïnada els successius governs de les Illes Balears, és que tenim una mala salut de ferro. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, per la seva intervenció defensant la proposició no de llei. El Grup Parlamentari Popular té presentada una esmena de substitució, la 4375. Per defensar-la, el Sr. Cristòfol Huguet Sintès té la paraula durant deu minuts.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Alorda no me n'he dut cap decepció de les paraules i de la intervenció que vostè ha tingut, la cerimònia dels laments d'alguns partits d'aquestes illes donant les culpes a Madrid. Me va arribar, per correu electrònic, si m'ho permet, Sr. President, ho llegiré, està en castellà, aquesta broma: *“Un hombre vuela en un globo cuando de repente se percata que está perdido, maniobra y descende lentamente hasta que divisa a alguien en la calle y le grita: disculpe, ¿podría usted ayudarme?, he quedado a las dos con un amigo, llevo media hora de retraso y no sé dónde me encuentro. Claro que sí, le contesta, se encuentra usted en un globo de aire caliente flotando a unos treinta metros de altura, entre los 40 y 42*

grados de latitud norte y entre los 58 y 60 grados de latitud este. ¿Es usted informático, verdad? Pregunta el del globo. Sí, señor, lo soy, y ¿cómo lo adivinó? Es simple, porque todo lo que me ha dicho es técnicamente correcto, pero prácticamente inútil: continuo perdido y voy a llegar tarde a mi cita, porque no sé qué hacer con su información. Y usted es jefe o político, ¿verdad? Preguntó el de la calle. Sí, señor, y ¿cómo lo ha sabido? Es muy simple, no sabe ni donde está, no para adonde va, ha hecho una promesa que no puede cumplir y espera que otro le resuelva el problema; de hecho, se halla exactamente en la misma situación en que estaba antes de encontrarnos, salvo que ahora, por alguna extraña razón, la culpa ya es de otro.”

Açò és la política, açò és el que hem d'entendre que vostè ha vingut a fer amb aquesta proposició. Li he de dir, com a socialista de Mallorca, membre del Partit Socialista de Mallorca, que Menorca no entra amb el pastís de l'aportació del gas a les Illes Balears. Ho entén, ho pot entendre? I no li dic perquè jo sigui menorquí, li dic perquè Menorca forma part d'aquesta comunitat. Crec que, com a mínim, açò té qualche cosa a veure amb un pla director sectorial que hauria d'afectar i beneficiar totes les illes. Res hi ha del gas natural per a Menorca, ho apunti.

Vostè parla de què és la solució més econòmica. Escolti, la més econòmica de les tres que han volgut posar i amb els nombres que han volgut posar, aquí i a Madrid.

Diu que miserables 40.000 milions de pessetes; aplicats a construir gasoductes sap què fan, no els 270 quilòmetres que fan aquí, recorren tota Espanya, d'un cap a l'altre; donen gas d'un cap a l'altre de tota Espanya, amb els mateixos doblers. Pólvora, *disparamos con pólvora de oro*; val? Jo crec que no només han de tenir una concepció de globalitat en temes de sostenibilitat i medi ambient, en recursos també i en garanties també, són els tres principis de la planificació energètica.

Diu que Madrid ha de recollir les decisions de Mallorca. Val. Aplicam aquest principi a tot? I per què no recull el Govern les decisions de Menorca? Per què no recull el Govern les peticions o al·legacions que li fan al pla director el Col·legi d'Enginyers Industrials? Què són sospitosos i no sé què! Què vol que li llegeixi les del GOB de Menorca?

He duit molta documentació per si falta, però la defensa que jo he de fer de les esmenes va amb una intenció que no facem victimisme miserable. El Govern de la comunitat autònoma, farà una mica de cronologia, el juliol del 2001, deia, escrit i firmat per tots els representants del pacte: “s'optarà pel gas natural com a nou combustible per produir energia elèctrica i per a usos domèstics. El gas natural es transportarà en vaixell i el pla fixarà l'emplaçament de l'estació de descàrrega i de gasificació, etcètera”; mes de juliol del 2001. Mes de maig del 2000, del 99, perdó, mes del 2000: “L'opció del gasoducte es complica, Enagas presenta un informe al Govern i diu que *“las opciones energéticas para garantizar el suministro eléctrico en Baleares, las conclusiones”*, -en les quals hi havia present la consellera Misericòrdia Ramon i el president de GESA Bartomeu Reus-, diu: *“la insularidad tiene un coste económico*

muy importante para las Baleares, si se realiza una infraestructura de gas natural en la península la inversión podría tener unos 1.000 millones, ya que sólo tendríamos que conectar con el gaseoducto, pero en el caso de las islas la situación es muy diferente". Bé, va explicant aquí que *"traer gas en barco e implantar la planta de gasificación en la costa de (...) es la opción más barata"*, etcètera. Açò ho deien el mes de maig del 2000.

Però després, precisament, al cap de dos mesos, redacten el que es diu un projecte d'inversió immaterial, Realització del projecte de gasoducte de Balears; a pesar de tot açò, es posen a redactar un projecte. Hi ha les còpies de les factures: a.J. P. Kenny; a partir d'aquest segon semestre del 2000 que pels següents conceptes i imports es van fent fins a part del primer trimestre del 2001: *"Revisión de la información existente realizado desde la base de Mallorca"*: 1.976.000 pessetes. Un altre contracte menor: *"Revisión de la información existente realizado en el Reino Unido"*: 965.000 pessetes. *"Gaseoducto de Baleares, evaluación de seguridad"*: 1.989. 225, 4 de desembre del 2000. Un altre d'1.989.225, també de 4 de desembre: *"Trabajos realizados por J. P. Kenny, a petición del Gobierno balear, coste de ingeniería, gaseoducto de Baleares, evaluación mediambiental"*. 18 de gener del 2001: *"Gaseoducto de Baleares: trazado del gaseoducto"*, crec que no hi havia ni esborrany encara de pla director sectorial. Açò són contractes menors, tots al mateix, molts d'aquests signats a la mateixa data. *"Revisión de información -una altra vegada-existente en el Reino Unido"*, aquest és 18 de gener: 1 milió més de pessetes. Expedient 440, factura 10.302: *"Estudio de puntos de lanzamiento al norte de San Antonio"*: 1.965.600, tot valia el mateix o quasi tot valia el mateix. 18 de gener, altra vegada la mateixa data: *"Visita in sito de los puntos de llegada a tierra"*: 1.965.000 pessetes. 14 milions de pessetes en contractes fraccionats, a un mateix contractista, després d'haver assegurat que ho durien en vaixell i posarien una planta; i sense tenir pla director sectorial. Perquè açò, els ho he dit, són factures a finals del 2000 i a principis del 2001. El pla director sectorial, curiosament, a mitjans any 2001, escoti, prohibit tot el que no sigui gasoducte, però prohibit: *"La interconexión eléctrica de las Islas Baleares y la península no se considera"* -hi ha estudis tal vegada-, però no es considera. La connexió de Mallorca i Eivissa no es contempla.

Què passa? Nosaltres, el 2001, presentam una moció, una interpel·lació i una moció, i demanam: escoltin, reconsiderin tot açò: *votos en contra*. Home, el mes de maig del 2001, quan ja tenen tots aquests estudis fets i 14 milions gastats: contracte per adjudicar una assistència externa per a la realització -títol del projecte, ho trobaré tot d'una-, títol del projecte, diu: *"Proyecto de diseño preliminar de un gaseoducto submarino"*, un *diseño preliminar* i ja havien gastat 14 milions, i GESA no sé quants amb la mateixa empresa abans, i un *diseño preliminar*, el mes de maig i el concursen; import: 70 milions de pessetes. Açò, acabava per presentar la presentació el mes de juliol. Idò, dia 8 d'agost ja l'adjudicaven. No diré a qui, però estic segur que tots vostès ho endevinaran; això sí, 64 milions, hi havia una baixa de 6 milions de pessetes, aproximadament. Segurament, hi deu haver un certificat, no he anat a veure l'expedient, que diu que és l'única empresa que ho pot fer.

Li vull dir que a les Illes Balears hi ha, al Govern de les Illes Balears, informes sobre el proveïment de gas i de l'electricitat d'Enagas del 86; un altre de Haneman; un altre de J. P. Kenny; un altre, no me'n record del nom, de Becktel, Kelog i Initec el darrer; i finalment, el que varen entregar. Les valoracions mitjanes per instal·lar una planta a Cala Vella i totes les instal·lacions eren: Becktel, 23.500.000 pessetes; Initec, 19.500.000 de pessetes. Planta de gas en el dic de l'oest, 27.500.000 pessetes, 23.500.000 pessetes. Gasoducte submarí: 34 i 33 milions de pessetes. Curiosament, ara, les comparacions, aquestes que fan més barata l'opció, que tant d'afecte li té aquest govern, les inversions han pujat per a les plantes 10.000 milions de pessetes i per al gasoducte ha davallat 7 o 8 mil milions de pessetes.

Duc plànols de les connexions que hi ha a Europa amb cable. Els estudis no els ha fet el Partit Popular, ens els han presentat, com a vostès, al Govern i a tots els partits i als mitjans que els han volgut escoltar, el Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de les Illes Balears, inclòs també Madrid, inclòs també la Subcomissió de Foment.

Les tecnologies a partir del 98 han permès que les esteses, el cost, la capacitat i la durabilitat i sobretot l'eficiència, no pèrdua, hagin estat capaces d'incrementar les connexions elèctriques i per exemple, per posar a illes, doncs miri, aquí a la Mediterrània: Còrsega, Sardenya, Sicília, l'Atlàntic, Illa de Man, naturalment, Irlanda i Anglaterra, fins i tot hi ha cables entre Holanda i Noruega, etcètera. Quins avantatges pot tenir dur electricitat en cable? Tan senzilles com poder passar de l'horitzó d'incorporació i consumir electricitat feta amb energies renovables, que no passa d'un 6% amb les màximes previsions que es facin aquí, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, vagi acabant, es doni quasi avisat dues vegades perquè hi ha hagut una distracció.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Tot d'una acab. ... que passem a participar d'un 20%, s'instal·laran 30.000 megavats d'eòlic a Espanya en els pròxims 10 anys, com aconseguirà vostè arribar a percentatges de participació? Sap que a Califòrnia ja demanen a la factura de l'electricitat que els diguin com està produïda? No ho sabia.

Bé, l'únic que deman és una mica de franquesa i una mica de credibilitat per a institucions -acab, Sr. President- com la Comissió Nacional d'Energia que, amb el seu dictamen-informe, al document de planificació provisional, el desembre del 2001, deia: *"Se debería estudiar la posibilidad de nuevas interconexiones entre las islas, así como la viabilidad de conectar eléctricamente este archipiélago con la península, hecho no contemplado por el Plan director sectorial energético de las Islas Baleares"*. La Comissió d'Energia del Congrés també declara la necessitat de, com a mínim, estudiar açò.

Per tant, Sr. Alorda, si li interessa una resposta de per què el Govern diu al seu document final que convé ampliar els estudis de què disposen, un informe que s'ha produït cinc dies després de l'informe de la Comissió d'Economia del (...), si li interessa no fa falta que m'escolti a jo, basta que quan presenti una proposició d'aquest tipus no sigui per fer política barata nacionalista de Mallorca, simplement es dediqui a llegir la documentació, que n'hi ha i molta, on trobarà les veritats de per què el Govern central té paralitzat i pendent de confirmar mitjançant estudis, quines són les infraestructures que, de manera combinada garanteixen millor ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, un minut per acabar.

EL SR. HUGUET I SINTES:

... el subministrament d'electricitat i de gas a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? El Sr. Crespí, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Hem escoltat la defensa de la proposició no de llei, no és avui el primer ni és el segon ni el tercer dia que parlem de gasoducte en aquesta cambra, i volíem sentir la defensa de les esmenes per part del Grup Popular, però, a pesar de la llarguíssima intervenció del seu portaveu, defensa, defensa de les seves esmenes, ni les ha esmentat les seves esmenes, ha tret factures, però no ha esmentat les esmenes. Per tant, realment fixar posició davant aquestes esmenes realment m'és molt difícil, Sr. Huguet. Però com que diuen que *ante la duda abstente*, nosaltres les votarem en contra, en cas de què es posin a votació. Esper que el grup proponent de la proposició no de llei no caigui en el parany, en el qual vostè voldria ser-ne molt hàbil, no ho és, que ens posa amb aquestes esmenes.

Però crec que la seva intervenció, la intervenció del defensor de les esmenes, ha quedat bastant clara. Jo tenia uns dubtes que avui crec que hem pogut aclarir. Miri, Sr. Alorda, qui s'oposa realment que en aquesta comunitat s'hi faci un gasoducte no és el Ministeri d'Economia, és el Grup Parlamentari Popular del Parlament de les Illes Balears, punt, punt, ningú més, ningú més s'hi oposa. Això és claríssim, Sr. Huguet, això és claríssim, vostè ho ha vingut a dir aquí, vostè ho ha vingut a dir ben clar, perquè fins i tot ha dit: i aquestes xifres que posen els de Madrid. O sigui que ni tan sols les xifres que posa el Ministeri d'Economia i Hisenda en el pla energètic a vostè el satisfan. Perquè, home, no és que tampoc diguin que no al gasoducte, uep!, alerta, resulta que és una opció a tenir en compte. Per tant, vostès no sé per què odien de tal manera això

dels tubs; no ho sé, no és un túnel, és un tub; jo dels túnels ho entendria, però els tubs? Els tubs no, de tubs encara no hem tengut cap problema en aquesta comunitat autònoma. Per tant, no acab de veure, jo me pensava que vostè avui ho explicaria.

Perquè anem a veure, la comunitat autònoma fa una opció pel gasoducte; primer, hauríem de debatre què volem: volem una conducció per cable? És a dir, podent aprofitar energies alternatives o és igual, és a dir, els quilovats que venen, tu al final, això és com els bitllets, no duen nom i llinatges, a Espanya es produirà tant però el quilovat que a tu t'arriba no saps si és nuclear o és eòlic, perquè no ve pintat de color diferent; per tant, i a més a Califòrnia, m'ha agradat el que ha dit de Califòrnia, a Califòrnia, de moment, el que demanen és no tenir tantes fallides elèctriques, que el sistema energètic de Califòrnia està en una crisi, bé, considerable, per tant no ens ho posi com a exemple. Però miri, problemes, gas o cable? I si gas, volem que vengui en tub o volem que vengui en vaixell, més dipòsits d'emmagatzemament, més estació de regasificació? Bé, tot això s'ha d'analitzar i d'analitzar des del punt de vista tècnic i des del punt de vista econòmic; però hem de tenir en compte que des del punt de vista econòmic hem de tenir en compte que això són unes illes i que per tant, certament, qualsevol que sigui la inversió que facem sempre serà superior a la que serà al territori insular, perquè també fer una conducció aèria és molt més econòmic que fer una conducció submarina, també, qualsevol. Però això és el que en principi volia que es tengués en compte en el desenvolupament del REB.

I el propi REB, que jo recordi, el que es va aprovar són esmenes que va presentar el Grup Popular al Parlament espanyol, no són esmenes del Grup Socialista; i quan varen dir que optaven pel gas o que prioritzaven o que feien una especial aposta pel gas, qualche cosa devien voler dir: no parlaven de gasoducte, parlaven de gas; però bé, per a qui feien això? Perquè miri, jo no sé, Sr. Huguet, vostè, que té tant de *feeling* amb el Col·legi d'Enginyers Industrials, per què no va allà que li expliquin les possibilitats que té el gas i no té l'electricitat? L'electricitat és una font energètica final, és allò que ja vostè hi endolla el que vulgui, el gas té moltes altres potencialitats. Dur gas, ara no discutim si d'una manera o d'una altra, si tenir gas aquí permet diverses opcions. I vostè, jo crec que les deu conèixer, és a dir, les tecnologies que utilitzen el gas com a font energètica s'estan desenvolupant d'una manera prou accelerada. I Estats Units i en aquest estat que vostè posava com a paradigma, doncs s'utilitza de manera bastant considerable la producció de gas, amb instal·lacions de potències mitjanes a través de piles de combustible. I aquesta és una opció que es desenvoluparà, que és tecnològicament més eficient i que és mediambientalment molt més sostenible. I això el cable elèctric no ens ho permet, no ens permet gasificar les cases dels ciutadans d'aquesta comunitat i tenir sistemes d'energia més eficients i més econòmics també, i més econòmics. Per tant, el que vostès haurien d'aclarir aquí no és presentar una alternativa a la proposició no de llei del PSM, és dir clarament que no, que aquí el Grup Popular no vol el gasoducte i que a Madrid facin el que vulguin, però no amb mangarrufes, sinó dit clarament; si no passa res, per què no diuen les coses clarament? Vostès han fet prou maniobres perquè això no fos possible, i per tant tinguin la valentia de dir-

ho clarament. Perquè aquest govern no s'oposa que hi hagi més solució que el gasoducte, no s'ha dit mai, ...

(Remor de veus)

... no senyor, hi ha hagut una proposta de cada mes del gasoducte, i això hi va haver una pregunta l'altre dia, pot llegir la resposta del conseller al *Diari de Sessions*, hi va haver una proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, a més de fer allò que la comunitat vol, jo no seré tan radical com vostè, que la comunitat accepti fer el que a Madrid també li agrada. Doncs, jo crec que no; ningú discuteix que tenguem més garantia de proveïment. Però, i a vostè que li preocupa tant que gastem més del que ens toca per càpita, també pagam més del que ens toca per càpita a l'hora de contribuir als pressuposts generals de l'Estat. Doncs bé, en un determinat aspecte també rebrem una compensació a la insularitat, Sr. Huguet.

Per tant, si el Ministeri d'Economia i Hisenda realment té uns excedents per invertir en pla energètic i, a més de posar-nos el gasoducte, a més ens vol interconnectar per cable, agafat amb cinta aïllant al gasoducte, que això deu ser bo de fer, això un submarinista amb un poc de cinta aïllant i un cable ho deu fer amb un parell d'horabaixes, no ens hi oposarem. Però el que aquí s'ha analitzat, el que aquí s'ha justificat i que, a més, recull el pla energètic, però després divaga, però les solucions les contempla i les valora, el que diu, però miri, a pesar de tot això ara no és el moment de prendre una decisió. Bé, és que llegir allò i veure que al final no treu una conclusió, bé, deu ser allò del globus, això sí que és allò del globus; és a dir que li diu la latitud i la longitud i tal i bé, i després diu: doncs no, ara, això prendrem la decisió un poquet més endavant.

És poc seriós, perquè altres solucions que contempla el pla no duen tan de debat tècnic, que ho posen allà, perquè el curiós és que ho posin, el curiós és que declaren que ells coneixen perfectament quins són els costs de cada una de les solucions, però llavors no es decanten per cap, ho hem de pensar un poquet més. Home, doncs, pensin un poquet més, de vegades les coses es poden decidir un parell de dies i facin el pla quan hagin pres la decisió al cap d'una setmana; cridin el conseller de torn, cridin els tècnics, que el Ministeri d'Economia en té suficients, i prenguin una decisió i negociïn una cosa. Però clar, jo m'imagin que aquí degué passar allò que ja vàrem comentar en aquesta sala no fa gaire temps, algú degué dir: no, mirau, deixau aquest tema en l'aire, ja ho veurem més endavant, hi ha unes eleccions a vuit mesos vista i no seria bo que el govern d'aquesta comunitat pogués acudir a aquestes eleccions havent solucionat aquest problema, però no us preocupeu, que l'hauem solucionat abans de les eleccions generals. Aquesta degué ser la reflexió que un horabaixa qualcú degué fer en el Ministeri d'Economia i Hisenda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. L'autor de la proposició no de llei, el grup presentant, té la paraula per contradiccions.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jaén Palacios, per recordar el Reglament. Jo, el primer és lamentar realment qui recorda encara, amb afecte, la bel·ligerància i els episodis de bel·ligerància del Partit Popular autonomista d'uns anys en aquesta cambra, defensant davant determinades actituds de l'Estat els interessos d'aquest país, veu realment amb tristesa com s'han anat convertint en una submissa sucursal, si no és cert allò que diu el Sr. Crespi, que és pitjor, que són realment la llavor de la involució respecte de l'actitud del Govern de l'Estat. Realment resulta preocupant i és un gran símptoma analitzar quan es produeixen les (...), les grans defenses de Madrid, es podria calcular, jo crec que la cambra fàcilment podria fer l'estudi, quan es produeixen les principals protestes, quan es diuen coses clavades, es podrien citar les que es deien aquí l'any 90, l'any 89, l'any 91 i eren portaveus qualche vegada el PSM, qualche vegada el PP. Però bé, estam aquí on estam, és trist, jo crec que és molt encertada la imatge del Sr. Huguet; jo crec que tot el grup parlamentari va bastant en globus, si no s'han ajuntat amb un zepelí, i crec que estan bastant desorientats, ho dic lamentant-ho molt.

Perquè ens diu que no és útil; prendre una decisió és útil, n'hi ha una de presa, hi ha una gent que governa aquest país i pren una decisió útil per al país, que és una opció; la defensa, té moltíssims d'arguments, però en vol una. Vostès donen voltes a la sinya, envolten, no he arribat a saber si era que només volia cable; si volia cable i a més a més gasoducte, jo li apunt, a nosaltres ens va bé, però facin el gasoducte. És a dir, alguna cosa ho arriben a aclarir o no, perquè si no, no arribam a resoldre el tema. Jo crec que el dubte és sa, és positiu, ajuda a millorar, enriqueix les persones; la indecisió no, la indecisió és enervant, la indecisió, vint anys sense prendre una decisió sobre aquest tema, la veritat és que haurien d'aplaudir que el 2001 se'n prenguéss una, i ara l'executin, crec que és el bo. Perquè confii que segueixin defensant el gas, el gas de l'article 15, el gas de la interpell·lació, el gas que hem defensat en aquesta cambra tots els grups, perquè a estones pareixia que ja ens havíem oblidat del gas, ho pareixia a estones, i no sé quin combustible utilitzaran determinades turbines que en aquest moment existeixen; no ho sé, perquè realment el Partit Popular no sabem què pensa, però ens vol tenir entretinguts, mentrestant, jo crec que molt finament s'ha apuntat una justificació, té una lògica, la veritat és que trista en política, però habitual, que s'ha apuntat, una lògica per part del Grup Socialista. La que vostè ha apuntat no n'hi ha, no té ni cap ni peus, fa vint anys que sabem que aquest tema s'havia d'afrontar.

Per altra banda, només fer una precisió: el pla energètic fa una avaluació de quina demanda necessitam i diu que aposta pel gas. Per tant, no considera, -no prohibeix-, no considera el cable; és el que jo vaig llegir, és el que jo vaig entendre, no ho considera perquè considera que el seu horitzó, amb les propostes que pretén, ja li basta. Ho regalen i va a tarifa única i és un regal, jo crec que és un mal plantejament, crec que és un mal plantejament perquè no s'han de malbaratar recursos perquè al cap i a la fi acaben en tarifa. Creim que és un model, desgraciadament propi a molts d'enginyers, desenvolupista,

que no hi ha problema mai en el consum, que el problema no és mai la demanda; però bé, efectivament, si és a més a més i és dins una estructura de pla energètic crec que ningú, com ja se li ha apuntat, hi estarà en contra.

Menorca. Bé, jo crec que també no ha acabat de veure que sí hi ha una aposta per les plantes satèl·lits i jugar a què el gas també arribi a Menorca, si és que hem de jugar més amb el gas; és que no ho acab d'entendre, perquè a estones pareix que no n'hem de fer, però si hem de jugar més amb el gas parlem-ne. Per cert, és que l'Estat ha d'assumir sempre el que pensen les Illes Balears? Jo crec que normalment aniria bé si ho fes, però és cert que en determinades qüestions de macro valdria la pena que hi hagi un debat, que hi hagi un consens. Però és que els nostres plans s'exposen al públic, o és que no es pot xerrar davant les nostres informacions públiques? O és que l'Estat té porpra cardenalícia? Què intervengui, què en parlem! Aquí no hi ha cap interès, per part de ningú, d'imposar solucions absurdes, el que es pretén es resoldre un problema energètic i fer-ho de la manera més eficient i ambientalment, ens preocupa això, ho compregui Sr. Huguet, ens interessa molt el tema mediambiental, de la millor manera possible; facin aportacions, parlem-ne. Ah, no!, el 2001 no hi és, però el 2002 no interpreten ni hi posen res si no facem estudis addicionals. La veritat, sona a excuses de mal pagador, per tant, no poden donar suport a aquesta esmena que pareix una esmena boira, sistema pop, de tirar tinta per escapolir el veritable debat, que és el que nosaltres plantejam amb aquesta proposició no de llei, que és defensar una solució vàlida i que s'implementi des de ja.

Per cert, no m'ha estranyat tampoc gens que la solució o la referència que hagi tengut sigui Califòrnia, certament ja se li ha apuntat quina és la situació de Califòrnia a nivell energètic, però sí una cosa positiva és que la sensibilitat mediambiental, que per allà està pujant en alguns sectors, vol saber d'on és l'origen d'aquesta electricitat. El Govern de les Illes Balears també hi està treballant, estam dins un projecte europeu, que és el CESCO, per avançar que dins la factura es conegui quina és, d'on s'ha generat l'energia que es consumeix, i crec que és un camí que tard o d'hora i poc a poc s'hi anirà treballant. No crec que sigui, realment la prioritat avui és dur el gas i dur-lo d'una manera assenyada i veure qui diu on posaria els macromagatzems per dur-los en vaixells. Nosaltres ho tenim molt més clar, el gasoducte, i és una situació molt neta, molt clara i molt transparent, la resta són ganes, ja dic, de no prendre decisions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El debat d'aquesta proposició no de llei està substantiat i per tant procediríem a la votació, i les senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables, 29; vots en contra, 24. En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei,

presentada pel Grup del PSM-Entesa Nacionalista, relativa al gasoducte en la planificació energètica de les Illes Balears.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma